

PRØVE Å GJØRE GUD EN TJENESTE

UTEN AT DET ER GUDS VILJE

La oss forbli stående nå i et øyeblikk mens vi har bønn. La oss bøye våre hoder.

Herre, vi er glade for å være tilbake i Guds hus denne morgen, i et nytt møte. Og vi ber, Gud, at Du vil korrigere oss denne morgen for alle våre feil. Vis oss den veien som Du har foreskrevet at vi burde gå. Og gi oss av Din nåde og kjærlighet, så vi kan følge de veiene og instruksjonene helhjertede, slik at vi kan bli funnet, på den dagen, i Kristus, uten lyte, for vi tror, Herre, at Han snart kommer til syne.

² Vi ser alle tegnene som Han sa ville finne sted akkurat før Sitt Komme, bli oppfylt nå. Og med glede ser vi etter det øyeblikket. Som Abraham fra gammelt av så etter løftessønnen, og så de siste tegnene fra Gud komme ned på jorda, da visste han at det ikke ville være lenge før sønnen ville ankomme. Og nå ser vi det gjentas igjen. Jesus fortalte oss at, “Når disse tingene begynner å skje,” om å løfte opp våre hoder, for vår—vår forløsning nærmer seg, “tidens forvirring, trøbbel mellom nasjoner, jordskjelv på ulike steder, havet brøler, menneskets hjerte svikter av frykt.”

³ Vi innser at vi er i den tiden, da nasjonene ikke vet hva de skal gjøre. En ny krig kommer opp, ser det ut for. Hvilken forferdelig ting det ville være! Jorda blir dratt istykker, vitenskapsmennene sier at noe forferdelig er nær. Vi ser at Bibelen taler om dette. Så, Herre, hjelp oss i dag å stå i dette huset for korreksjon, og ta ordre fra vår Gud, for å gå framover i denne mørkets time, å skinne Lys, for det kan være vår siste anledning til å gjøre det. For vi ber om dette i Jesu Navn for Hans skyld. Amen.

Sitt ned.

⁴ Jeg anser dette virkelig for et stort privilegium, å være her i tabernaklet denne morgen. Og beklager at vi ikke har sitteplasser, rundt om, for dere. Og stedet er fullpakket, og man står overtalt på utsiden.

Dere folk som er ute nå, dere kan høre dette på radioen deres. Jeg glemmer...[Noen sier, “Femtifem til femtisyv.”—Red.] Femtifem til femtisyv. Dere mennesker på utsiden, og ute på parkeringsplassene, og på gatene, kan høre dette på deres radio mellom femtifem og femtisyv på radiofrekvensen. Så vi prøvde... .

⁵ Jeg kom faktisk, tilbake hit, for å prøve å ha rundt ti dagers møter, for å snakke om emnet *De syv siste Skåler*. For,

inn imellom de Skåler er Trompetene. Og jeg fortalte dere i . . . da jeg skulle forkynne om de Syv Trompetene, at jeg ville bringe dem inn sammen med Skålene og Plagene. Og jeg tenke det kunne være en passende tid. Jeg hadde akkurat returnert fra Afrika, og—og barna hadde ikke hatt sin ferie.

Min lille gutt, Joseph, hadde—hadde på en måte litt . . . behov av noen få uker med lesetrening. Han klarte det, helt greit, men han var ikke på høyde med gjennomsnittsnivået. Så vi holdt ham tilbake i Tucson, mens, jeg var i Afrika, slik at han fikk fortsette med sin lesing og innhente det, med noen skoledager.

Og så kom vi tilbake. Og jeg tenkte, at mens smårollingene hadde sin ferie, ville jeg ha et lite møte her med folket, og forkynne disse emnene. Men da vi kom hit, fant vi ut av vi ikke kunne få skolens auditorium.

⁶ Og jeg visste at tabernaklet ikke hadde tilstrekkelig med sitteplasser for folk, til å gjøre det komfortabelt for dem på den måten de skulle ha det når de . . . når jeg kommer med dette Budskapet, derfor måtte—måtte vi gjøre et annet arrangement. Og istedenfor å ha de—de ti kveldene som vi planla å ha, vel, jeg fikk bare til to møter på søndagene; denne søndagen, neste søndag, og den følgende søndag, to møter. Derfor annonserte vi disse aldri.

Og, så, hvis noen som hørte på en måte at møtene skulle begynne den tjueåttende, i skoleauditoriet, hvis Gud tillot det, vel, hvis dere har noen venner som har fått reservert på motellene, ville jeg—jeg avbestille det, ser dere, fordi at—at de, vi kan ikke få det til å passe å ha det. De får ikke skolens auditorium.

⁷ Og nå ønsker jeg å tale, kun evangelisk møte på søndag morgen. Og søndag kveld ønsker jeg å ha bønn for de syke. Og vi stoler på at Gud vil møte dere mennesker som er syke. Jeg vet ikke hvordan Billy kommer til å ta vare på dere; jeg antar, ved å gi ut bønnekort, eller, måter å kontrollere forsamlingen. Men vi vil gjøre alt vi kan ved å be for enhver person i de neste tre ukene som vi har tenkt å ha møter, hvis det er Herrens vilje.

⁸ Og så er det mange ganger personlige intervjuer, noen ønsker bare å treffe deg et minutt om noe eller noe slikt. Og vi kommer til . . . Hvor mange her ønsker et personlig intervju, la oss se din hånd. Oj! Hvem vil ikke det? Så da er vi . . .

⁹ Det vil på en måte være vanskelig å få det, så skriv ned din forespørsel og send dem, legg dem inn hos Billy, så kan jeg få dem derfra. Og, nå vil han kunngjøre, antar jeg, om bønnekortene, om når de vil bli gitt ut.

¹⁰ Hvor mange av våre predikantbrødre er det her denne morgen? Vi har ikke hatt en sjanse til, jeg gjetter ikke . . .

Har dere gjenkjent noen av dem? Hvor mange pastorer er det her denne morgen, vil dere bare løfte hendene? Eller, stå opp. La oss se hvor mange pastorer som er i forsamlingen denne morgen. Vel, fint! Takk Herren for disse menn. Skulle ønske vi hadde tid til å gjenkjenne enhver av dem, men jeg er sikker på at dere ser dem. Og vi . . . Gud kjenner dem i deres tjeneste, og vi ber at Gud vil velsigne dem rikelig. Og, uten tvil, mange av dem har innstilt sine møter, for å være her. Broder Junior Jackson og, jeg antar, broder Don Ruddell, og denne kringkastingen kommer inn i deres menigheter. Og så, også, oppe i New York og andre steder over hele nasjonen, dette skjer ved en privat telefon til hver kirke denne morgenen.

¹¹ Jeg er glad for å se broder Richard Blair sitte her. Jeg leste akkurat et brev om en stor ting som Gud gjorde blant folket der. Her forleden dag, etter hva jeg forsto . . . jeg kan ta feil, broder Blair; hvis jeg er det, korriger meg. Han arbeidet, hjalp en mann med ledninger til en campingvogn eller noe, tror jeg det var. Jeg leste brevet. Og de rygget tilbake et eller annet, men, strømmen løp ned i et vann der hvor en liten gutt var, en . . . den—den mannen som campingvognen tilhørte, hans lille gutt, bare en liten pjokk, og den drepte den lille gutten. Og hans mage svulmet opp. Vi vet at elektrisk sjokk, det er, slik når de dør, det er hva som hender. De lille øynene stivnet; hans tenner gikk sammen.

¹² Det skremte brødrene så ille. Broder Blair sa han tenkte han skulle prøve å få tak i meg et eller annet sted, for å be for ham, men husket at det var at, "Hvor enn to eller tre er samlet i Mitt Navn, der er Jeg midt iblant dem." Og faren skrapet huden av fingrene ved å prøve å få fingrene i den lille guttens munn, å bryte den åpen. Og de knelte ned og begynte å be over den lille gutten, og han kom tilbake til liv igjen.

¹³ Var det riktig, broder Blair? En av våre lojale brødre her. Å, den lille gutten er her. Vel, takk Herren. Det er fint. Vi vil at du skal stå opp, vennen min. Nå, vi takker den kjære Herre for dette. Er det faren til denne lille gutten? Er du faren? Det er rett. Og her er broder Richard Blair. Vår Gud er i stand til å gjøre hva som helst. Ja, sir. Han lovet det. Vi lever i det Guddommelige Nærværet til den store, herlige, Himmelske Far. Og alle ting som vi . . . er mulige hvis vi bare kan tro det.

¹⁴ Dere ser hva det gjør, hvordan det lønnet seg for den mannens liv å tro det? Det reddet hans lille gutt? Nå, Gud hadde sine lojale tjenere der, for å . . . Broder Blair og dem, til å be for den lille gutten da han var i den tilstanden. Ja, når noe skjer, husk, dere er den levende Guds barn.

"Hvor som helst to eller flere er samlet i Mitt Navn, der er Jeg." Og igjen er det skrevet, "Han er en svært nærværende hjelp i nødens time." Og hvis det noen gang var trøbbel, var

da den lille gutten lå der, død, på bakken, av et sjokk fra elektrisitet som gikk gjennom ham. Så vi takker Gud denne morgenen, fra dypet av våre hjerter, for disse, for disse tingene som Han har gjort for oss.

¹⁵ Gud velsigne disse trofaste menn, også. I nødens time er det tiden for å se hen til Gud. Og se hen til Ham, og ha vennskap med Ham før krisen kommer. Vi vet dette. Hvis vi har Guds velvilje, kan vi be Ham om hva som helst, slik du ville med enhver venn, og Han er en svært nærværende hjelp i nødens stund.

¹⁶ Jeg møtte nettopp, broder John Martins søster på gata, i går. Jeg var . . . Noen hadde stoppet meg nede på gata, og noen gikk forbi og vinket med hånden sin. Kommer hjem, vet du, du ser folk overalt, stopper og håndhilser, og så videre. Og denne damen, jeg husker de ringte meg nylig, hvor noen hadde truffet henne i ryggen, i en bil, og knuste ryggraden hele veien opp og ned. Hun skulle vært lammet for resten av livet. Hun sitter i møtet denne morgen, og gleder seg i Guds Nærvær. Jeg snakket akkurat med henne i rommet. Jeg ønsker å be med henne, igjen. Og hun var . . . Hun er her et eller annet sted. Jeg antar at hun ikke klarte å komme inn igjen.

Men, her, ja visst, hun sitter rett her ved oss. Det er riktig. Vil du bare stå opp et øyeblikk, søster, så folk kan . . . Her er en dame om hvem doktoren sa, for noen få dager siden, aldri ville gå, en knust ryggrad og allting, etter et biluhell—biluhell. Og der står hun, hel.

Dere vet, at Bibelen sier, “Og de kunne ikke si noe i mot det, fordi mannen sto midt iblant dem.” Det er rett. Her er en liten gutt som er brakt tilbake fra de døde, og her står kvinnen med knust ryggrad, midt iblant oss. Det har akkurat blitt gjort, så Han er den samme i går, i dag, og for evig. Velsignet være Herrens Navn! Hvor lykkelige vi burde være for å leve nå i Hans Nærvær, og vite at Han er denne svært nærværende hjelp i nødens stund.

Glad for å se broder Vayle, broder Martin, så mange denne morgenen. Herren velsigne dere rikt, brødre. Nå er det . . .

¹⁷ Jeg vet det ikke er for kaldt her inne, med all denne mengden, men likevel, da jeg forlot Tucson forleden dag, var det omtrent førti eller førtifem grader. Og nesten ved midnatt, var det trettifire, så dette føles ganske bra for meg. Og hos Parker sa de at det var seksti, fredag før vi reiste. Og du kan tenke deg hvor varmt det er. Selvsagt, det er i ørkenen.

¹⁸ Og, nå, disse neste tre søndagene. I dag, den femtende, tror jeg, er det riktig, eller sekstende; femtende, er det ikke? Attende, og den tjuetjue, og første august, (er det riktig?) august. Den tjuetjue . . . Den attende, tjuetjue, og første, vil der være møter i tabernaklet. Ikke fortell, vet dere, for mye om

det, fordi, du skjønner, vi kan ikke få dem som er inne, dem som er her nå, innenfor, vet dere, og det blir bare verre. Bare kom tilbake hvis dere kan.

¹⁹ Og så er jeg her for å bringe styret sammen. Jeg er på en måte satt ut av alt dette som hindrer meg i holde et møte, når jeg kjenner meg ledet til å gjøre det. Så jeg tror jeg kommer til å spørre om vi ikke bare kan skaffe teltet vårt og—og sette det opp, og bare være der, vet dere. Komme ut her på stadion, eller ute på en bondegård, og flytte det fra sted til sted, akkurat som Herren vil lede. Og jeg kjenner at det er hva Han kommer til å gjøre. Det er en visjon angående det, vet dere. Og jeg tror kanskje at grunnen til at dette skjer . . . Nå, dere vet, mange ganger tenker vi at det er forferdelig fordi visse ting skjer, men, dere vet, det kan være Gud, skjønner, som driver dere inn i disse tingene. Nå, har Han har sagt det, vil Han gjøre det.

²⁰ For noen få kvelder siden, mange av dere, akkurat omtrent en måned før jeg skulle over til Afrika, mange av dere har kanskje lydbåndet, dere folk som mottar lydbånd, med, *Utvelgelsen av en Brud*, det ble forkynt i California. De siste få minuttene på det lydbåndet, jeg kan ikke engang huske om det var med der. Men Herrens Ånd kom på en slik måte. Jeg hadde fordømt dem for hvordan de levde og oppførte seg, og etter at Evangeliet hadde blitt forkynt og erklært framfor dem så mye. Så, helt plutselig, talte Den Hellige Ånd ut og sa, “Kapernaum,” se, “byen som kaller deg selv med englenavn,” det er Los Angeles, “du er opphøyet til Himmelen, men blir brakt ned til helvete.” Skjønner? Og så etter at det var over, vel, jeg var på utsiden, og broder Mosley og Billy var med meg. Og de sa . . . Gikk tilbake og så, og fullt av folk lå utover hele gulvet, pastor er hulket.

²¹ Og jeg gikk og fikk tak i Skriften. Jeg sa, “Det er noe om det i Bibelen.”

Og det var Jesus som refset Kapernaum, alle de kystbyene som Han hadde besøkt. Hvorfor, Han sa, “Kapernaum, du som er opphøyet til Himmelen, vil bli brakt ned til helvetet.” Han sa, “For hvis de gjerningene hadde blitt gjort i Sodoma og Gomorra, som har blitt gjort i deg, hadde de blitt stående i dag.” Og på den tiden var Sodoma og Gomorra på bunnen av havet.

Og akkurat etter det, kanskje et hundre år eller noe, etter Jesus sin profeti, ble Kapernaum, den eneste kystbyen som Han hadde besøkt, senket av et jordskjelv i havet. Og dere vet at det var en klar beskjed til California, til Los Angeles.

²² Og så i Tucson forleden dag, akkurat i det jeg kom tilbake, hadde et stort jordskjelv skjedd der ute. Og vitenskapsmennene var på televisjon og la ut om det. Det var i avisene. At, jorda, forleden dag, revnet fra Aleutene, eller fra Alaska, rundt

Aleutene, om lag to hundre miles ut i havet, kom tilbake i San Diego, gikk rundt Los Angeles, og kom ut ved San Diego. Og det er dratt løs atskillige tommer. Hus har veltet ned. Moteller har falt sammen.

Og vitenskapsmennene i dette panelet ble—ble spurt. Sa, “Vel, om det kunne falle inn en dag?”

²³ Sa, “Kan? Det vil!” Og han brukte de vitenskapelige navn på hvordan lavaen har. . . Det er hva som har forårsaket disse jordskjelvene hele tiden, rundt San Diego og der nede. Det har vært det forsenkete stedet. Og nå begynner alt sammen og brette, lik sand som synker sammen, og nå er det bare en skorpe. Og den er trukket løs, flere tommer. De kunne ta radar og slikt og følge den sprekken, og merke den. Jeg ser hvor det var.

Og det trakk løs, atskillige flere tommer igjen, kanskje to eller tre tommer forleden dag, rett etter at den profetien ble gitt.

Og de som intervjuet vitenskapsmennene, sa, “Vel, det vil muligens ikke skje i vår tid.”

²⁴ Han sa, “Det kan skje om fem minutter eller om fem år; men det kommer til å falle inn.”

²⁵ Fru Simpson, jeg tror ikke hun er med oss i dag. Eller, jeg ser broder Fred sitte her, men jeg vet ikke hvor fru Simpson er. Hun gikk og fikk tak i en profeti jeg ga omkring 1935 eller noe der omkring, og sa, “Timen ville komme,” det er skrevet i en bok et eller annet sted, “at havet ville sveipe seg inn i ørkenen.”

Se hva som vil skje. Hvis de tusener av kvadratkilometer synker ned i jordens lava, og glir inn, vil millioner dø der på en gang. Og det vil forårsake slik en flodbølge! Husk, utvider seg helt til Salton Sea, som er et eller to hundre fot lavere enn havnivået. Det vannet vil muligens komme nesten til Tucson, med den flodbølgen som vil komme tvers over her. “Og havet skal sveipe sin vei inn i ørkenen.”

Nasjoner bryter, Israel våkner,
Tegnene som våre profeter forutsa;
Hedningenes dager er talte, tynget av
rystelser;
Vend tilbake, O adspredte, til deres egne.

²⁶ Vi er i endetiden. Nå, Herren velsigne dere rikelig. Jeg kom i gang med det og glemmer tiden. Vi kommer til å gå over raskt, ganske raskt, inn i Evigheten, uansett.

²⁷ Og nå i Markus Evangelium, det 7. kapittel og det 7. verset, for å bringe en tekst til dette emnet som først ble lest i 1. Krønike 13. For å lage en tekst til dette, ønsker jeg Markus 7:7.

...forgjeves tilber de meg, når de underviser doktrine som om det var den rette lære.

²⁸ Nå, jeg vet ingenting utenom Budskapet Herren har gitt meg, og det er alt jeg kan tale om. Og nå kommer jeg til å tale om et emne denne morgenen som jeg tenkte ville være godt. Og i kveld ønsker jeg å snakke om, “mat i rette tid” hvis Herren vil: *Åndelig mat i rette tid*, og hvordan å motta Det. Nå, denne morgen: *Prøve å gjøre Gud en tjeneste uten at det er Guds vilje.*

²⁹ Gud er suveren. Og vi ser her hva David gjorde, i Skriften når vi leser 1. Krønike 13. Og han var. . . Hans hensikter var gode. Men Gud gir oss ikke fortrinn ved gode hensikter. Der er bare én måte å tjene Gud på, det er ved å gjøre Hans vilje ved Hans kommando. Og Gud, som er suveren, det er ingen som forteller Ham hva som skal gjøres og hvordan gjøre det. Han gjør det på den måten, Han kjenner den rette måten å gjøre det på. Og det gir meg en god følelse. Og det burde få oss alle sammen til å føle godt, og jeg er sikker på at det gjør det. For, en vil ha Det på *denne* måten, og en vil ha Det på *den* måten, og en på den andre måten.

³⁰ Men én stor ting, igjen, angående Gud, Han har nå ikke forlatt oss, nå, uten at vi kjenner hva som er Sannheten og hvordan gjøre den. Han ville ikke være rettferdig, ved å straffe oss for å gjøre noe som vi ikke visste hvordan skulle bli gjort, og så la oss snuble inn i noe. Han er ikke den slags Gud. Han er en Gud som taler Ordet og forventer at Hans barn tror Det. Og, derfor, vet Han hva som er best, og når det skal gjøres, og hvordan det skal gjøres. Vi har våre idéer om det, men Han vet.

³¹ Og så hvis Han setter opp et system, om hva Han kommer til å gjøre, og ikke fortalte oss hva som kommer til å skje og hvordan det kom til å skje, så om vi, snubler i det, ville vi—ville vi være rettferdiggjort i—i våre snublinger; eller, prøve å gjøre noe, ville en, og hver være rettferdiggjort. Men det finnes bare en måte, og det er Hans Ord.

³² Og en annen ting, David her, vi ser at i sitt hjerte ønsket han å gjøre noe som var bra. Han hadde ingen dårlige motiv, eller ingen dårlig hensikt. Men, huset, eller Herrens ark, var vekk fra folket, og han ønsket å bringe Guds ark tilbake til dens sted, slik at folket kunne konsultere Gud om de tingene de ønsket.

³³ I stedet for å—å bare la det være, vi. . . Hva om broder Blair og denne lille guttens far bare hadde sagt, “Vel, det er for ille, barnet ble bare skadet, drept. Jeg antar, at noe bare hendte”? Men de gikk raskt til Gud.

³⁴ Hva om den lille damen, og hennes ektemann, en tjener i Evangeliet, for få kvelder siden, eller dager, da den lille damen hadde denne revnede ryggraden, som bare sto opp. . . Legen sa,

“Hun vil bli lammet resten av sitt liv.” Hva om ektemannen og hun hadde sagt, “Vel, kjære, vi får forsone oss med det”? Men de gjorde noe med det raskt; de gikk til Gud. Hvor mange ting i Bibelen kunne vi referere til, om hvordan, når folk kom i vanskeligheter, kom til Gud!

³⁵ Vel, da, i de dager, hadde de bare ett møtested hvor de kunne møte Gud, og det var ved arken, under blodet. Det er fortsatt det eneste møtestedet, under Blodet. Nådestolen ble stenket, for å gi nåde til tilbederen, eller den som ba, da han kom med bønn til Gud. Og Gud hadde en spesiell rutine, måten du måtte gå fram på, også, om det, og Han ville ikke akseptere noe annet. Han ville ikke akseptere noen annen fremgangsmåte; bare måten Han fastsatte det.

³⁶ Nylig forkynte jeg et Budskap om, mange av dere kjenner til Det, det eneste tilveiebrakte stedet som Gud møter tilbederen på, stedet der Han sa, “Jeg vil sette Mitt Navn.” Hvis vi kan finne menigheten som Han setter Sitt Navn på, da har vi stedet. Han sa, “Jeg vil ikke velsigne dere i alle portene; bare i portene der jeg har satt Mitt Navn. Jeg vil sette det på et sted, og du må møte Meg der; og det er det eneste stedet jeg vil møte deg.” Og vi fant ut, gjennom det, hvor Han satte Sitt navn, og det eneste stedet som han møter tilbederen. Og Hans Navn var Jesus Kristus. Guds Navn er Jesus Kristus.

³⁷ Jesus sa, “Jeg kommer i Min Fars Navn.” Enhver sønn kommer i sin fars navn. Og Han kom i Farens Navn.

“Og der er ikke noe annet Navn under Himmelen gitt blant mennesker,” enten det er kalt metodist, baptist, presbyterier, Kristi kirke, hva enn det kan være. Der er kun et møtested der Gud møter menneske, og det er når han er i Jesus Kristus, eneste stedet. Og alle disse gamle tingene der tilbake i det Gamle Testamentet, var forbilder på det. Jeg ønsker at du klart skal forstå det. Nå, det er en søndagsskole leksjon. Jeg har fått noen Skriftsteder og notater skrevet ned her. Jeg tenkte at dette ville hjelpe dere å forstå, fordi alle de gamle tingene skjedde som eksempler for oss.

³⁸ Nå, vi finner at Gud hadde en måte å gjøre tingene på. Men David, som akkurat var blitt velsignet av Gud, slik han hadde, og blitt konge, han tenkte bare at han ville gjøre noe for Gud, likevel. Og han gikk aldri inn i det på rett måte.

³⁹ Vi legger merke til, Gud åpenbarer sitt Ord i Sin Egen forutbestemte tid. Nå, hvordan kunne Martin Luther kjent til Budskapet for i dag? Hvordan kunne Presbyterianerne? Hvordan kunne Martin... eller den katolske kirke kjent Martin Luthers budskap? Hvordan kunne John Wesley kjent Luthers budskap? Hvordan kunne Wesley kjent Pinsebevegelsens budskap? Eller hvordan kunne

Pinsebevegelsen kjent til dette Budskapet? Ser dere? Han åpenbarer Det i Sine tider, fordi Det er en Sæd. Og etter som Det vokser og modnes, åpenbarer Han Seg Selv.

⁴⁰ Som varmen fra sola, for å åpne opp. Når det er sart og spedt, for å bringe det opp av jorden, frøet; deretter å gi dets blader, i et annet av solens stadier. Het sol vil drepe det hvis det er det modne frø. . . eller modningstid. Så Han regulerer solen og regulerer naturen, til treffe sammen med Hans Ord.

Han forordner Menigheten, den forutbestemte, Bruden, til å møte tiden som den lever i.

⁴¹ Til og med naturen selv forteller oss i dag, idet vi ser nasjonene brytes, jorda synker inn, at håndskriften er på veggen. Vi ser menigheten og tilstanden den er i.

Vi ser Bruden og tilstanden Hun er i. Og vi vet, ved naturen, at Menigheten blir klar til å dra. Hvilken herlig tid! Det er en tid som alle profetene lengtet etter å se, denne tiden.

⁴² Nå, Han åpenbarer bare Sitt Ord i Dets tid. Martin Luther leste den samme Bibelen som vi gjorde. Wesley leste den samme Bibelen som Martin Luther gjorde. Pinsebevegelsen leste den samme Bibelen som vi leser. Jesus leste den samme Bibelen som fariseerne leste, men de hadde. . . Ved å prøve å bevare kornet i et tidligere stadium, når det modnes, går de glipp av å se sin tid.

Nå har David gjort samme her.

⁴³ Gud åpenbarer dette Ordet i rett tid, og for hvem Han velger å åpenbare Det for. Gud velger hvem Han åpenbarer Det til. Han valgte det før verdens grunnleggelse. Alle Hans gjerninger var forutkjent av Ham, skjult for mennesket. Han bare åpenbarer dem etter som Han vil. Det er Hans utvalgte tid, Hans utvalgte person. Og Han velger aldri et parti eller en sekt; det er en utvalgt person, måten Han gjør det.

⁴⁴ Hvem er det som vil våge å korrigere Ham, og si, "Nå, Herre, Du gjorde en feil ved å sette *denne* mannen i tjenesten. *Denne* mannen tror ikke som vi tror?" Hvem skal fortelle Gud at Han gjør galt i det? Det ville behøves en som er litt mer av en synder enn jeg er, å fortelle Ham det. Han vet hva Han gjør. Han vet hvem Han skal velge og hvem ikke å velge, hva å gjøre og når å gjøre det. Uansett hvor mye vi tenker at en viss person er kvalifisert til å gjøre en bestemt jobb, vet Gud hvem som er kvalifisert for tiden og sesongen, eller tiden og den rette tiden for å gjøre det.

⁴⁵ Og den ekte, sanne kristne; den ekte, sanne troende i Gud, venter på Herren for disse tingene. Vent på din tjeneste. Hvis du kjenner et kall, vær sikker på at det er Gud. Vær sikker på at det er riktig. Vær sikker på at det er rett tid for hva du sier.

Bibelen sier, “De som venter på Herren skal fornye sin styrke. De skal stige opp med vinger lik en ørn. De skal løpe og ikke bli slitne. Hvis de går, vil de ikke bli kraftløse.”

⁴⁶ Legg merke til David, Israels konge, nettopp salvet. Samuel helte olje over ham, og han var utvalgt av Gud, til å være Israels konge. Og David fikk denne åpenbaringen, å bringe Herrens ark opp til Davids by. Nå, det er ikke noe galt, men, som dere ser, David gikk galt fram.

⁴⁷ Nå, det ser ut som om en mann som det som ville få en åpenbaring, en stor mann lik Guds utvalgte konge, den største kongen som noen gang hadde levd på jorden, utenom Kristus, antar jeg, var David, fordi Kristus er Davids Sønn. Nå, den største mannen kommer, nylig salvet, fra Guds Nærvær, fikk en åpenbaring om å gjøre noe for Gud, og ønsket å gjøre det for Gud; men åpenbaringen var feil. Nå, det er en stor ting. Det vil omhandle vårt emne: *Prøve å gjøre Gud en tjeneste uten å være kalt til å gjøre det.*

⁴⁸ Legg merke til, David fikk åpenbaringen. Og legg merke til, det var ikke profeten, Natan, som fikk åpenbaringen. Det var David, kongen, som fikk åpenbaringen. Heller ikke ble Natan rådspurt angående det. Han spurte aldri Natan. Men har du sett her, i Første. Krønikebok, at han rådførte seg med kapteinene for tusen, og kapteiner for hundre? Han samrådte seg aldri med Natan. Han rådspurte folket, og han rådførte seg også med prestene og teologene av den dagen, de skriftlærde og teologene. David samrådte seg først, og sa, “Hvis det, dette er fra Gud, la oss gå ned for å bringe Guds paktskiste opp til byen, og la oss rådspørre Gud før vi gjør ting.”

⁴⁹ Men sa, i Sauls dager, “De lot være å samråde seg med Gud, med den—den—den arken, Urim, Urim Tummin. De lot være å gjøre det.”

David sa, “La oss nå vende tilbake til Gud, alle sammen! La oss gå tilbake til den rette tingen. La oss gå ned og få tak i arken og bringe den hit, bringe Guds Nærvær,” med andre ord, “inn i byen. La oss holde en vekkelse. La oss bringe folket tilbake.” Men han fikk åpenbaringen, som så ut til å være god, men det var ikke Guds vilje.

⁵⁰ Istedenfor å spørre den kilden han burde ha spurt, samrådte han seg med sine kapteiner, fordi han akkurat hadde blitt konge. Og han fulgte den tankegangen til sine sjefskapteiner og sine store menn.

⁵¹ Så gikk han inn til kirkekonfesjonene og spurte om de kunne ha en vekkelse. Prestene, de skriftlærde, førerne for tusen, førerne for hundre, og han konsulterte dem. “Er dette Herrens vilje?” Og de sa at det var det. Men, ser dere, han unnlot å spørre hovedressursen som Gud alltid handler gjennom. Se, han unnlot å få tak i den.

52 Nå var hans hensikter gode. Hans motiv var godt. Hans mål var godt, og å bringe en vekkelse inn i byen, bringe folket tilbake til Gud. Men han konsulterte aldri den måten Gud ba han om å gjøre det på. Skjønner?

53 Til og med hele folket var enig, og prestene, om at kongen hadde rett, "De behøvde arken tilbake i byen. Nå, de behøvde Guds Nærvær. De behøvde en vekkelse." Men Gud hadde ikke lovet å åpenbare Sitt Ord, i Dets tid, til folket. Han lovet aldri å åpenbare Sitt Ord til kongen, i Dets tid. Gud forandres ikke det grann. Han lovet ikke å gjøre det.

54 Uansett hvor oppriktig, og hvilke gode motiver, og hvilke gode formål, og hvordan folket ønsker de tingene og ser behovet for det, der er en Guds vilje som må bli gjennomført i disse tingene. Det er hva jeg ønsker å slå skikkelig fast, for jeg ønsker å gjøre dette slik at du må se det hvis—hvis Guds Ånd dveler i deg. Og det er grunnen til at jeg holder på så lenge her. Ikke for å bruke tiden til dere folk som er på telefon, og på sambandet, men jeg—jeg ønsker at dere skal se det. Hvis tiden utløper for dere, få da tak i lydbåndet. At der . . .

55 Uansett hvor mye det behøves, hvor mye alle er enige om at det behøves, hvor mye at det er Sannheten, er der fortsatt en ting å finne ut. Er det Guds vilje?

Nå, Gud lovet aldri at Han ville åpenbare Sine hemmeligheter til Sine konger, Han ville åpenbare Sine hemmeligheter for Sitt folk.

56 Omtrent slik som på Mikas tid, sønnen til Imla. Idet vi forlater, ikke teksten, men går til en annen tid, for å bringe dette inn og gjøre det virkelig for dere, virkelig for dere, slik at dere ikke går glipp av det.

57 Der var, i Mikas dager . . . Han var en fattig mann, og han kom også fra en fattig familie. Men, Akab, Israels konge, som en nasjon under Gud, han hadde satt til side en skole, og hadde brakt fram utvalgte, håndplukkete profeter, og hadde fire hundre av dem i en skole. Og de var mektige menn. De var ikke akkurat falske profeter. De var hebreerprofeter, ekte menn. Og de rådspurte Herren ved disse menn. Og de profeterte. Men, du skjønner, da det virkelige oppgjøret kom, var de alle og enhver ute av Guds Ord og vilje. [Tomt spor på lydbåndet—Red.]

58 For Josjafat kom ned fra Jerusalem for å møte kongen Akab, og de tok på seg sine kledninger, og satt ute ved—ved portene, og brakte profetene opp framfor dem. Først, sa Akab, "Vi har et sted her oppe i Ramot-Gilead som egentlig tilhører oss." Nå, det er SÅ SIER HERREN. Josva delte det mellom folket og ga det til dem, men filisterne hadde tatt det over.

Og sa, "Her trenger våre barn brød, og vi har ikke nok land til å skaffe brød. Og vår fiende, filisterne, mater sine barn,

hedningene, fra den samme jorda som Jehova Gud ga oss.” Det er veldig riktig. Og sa, “Her sitter, vi, Guds folk, med våre nødlidende barn, og vår fiende mater sine barn fra den jorda som Gud ga oss da Han kalte oss ut av Egypt.” Det ville vekke en teolog, ville det ikke? Han sa, “Skal vi gå opp og ta jorda vår som Gud ga til oss?”

⁵⁹ Josjafat sa, “Ja, jeg vil hjelpe deg. Vi er brødre. Du er i Judea, og jeg er i—jeg er i Jerusalem.” Eller—eller, var det motsatt? Jeg tror. . . Nei, det er riktig. Jeg tror det. . . Josjafat.

Imidlertid, Josjafat var en god mann, en konge, en rettferdig mann som elsket Herren. Akab var en lunken troende. Så de brakte dem ned, og Josjafat sa, “Hør, la oss rådspørre Herren, først. Vi burde finne ut om dette.” Se, hvis David ville ha gjort hva Josjafat gjorde! Han sa, “Skulle vi ikke gjøre dette?”

Og raskt, sa Akab, som var en israelitt, “Ja visst. Jeg har fire hundre hebreere, slik som oss, hebreerprofeter fra vår egen organisasjon. Og jeg vil samrå meg med dem. De er profeter.” Nå, du ser, akkurat. . .

⁶⁰ Du sier, “Det forvirrer meg, broder Branham. En profet?” Å, ja. Der var en på Jeremias tid, som sa de bare ville være der nede i to år. Herren fortalte Jeremias, “sytti.” Plasserte et åk rundt halsen hans, og profeten Hananias, brøt det. Men vet du hva som hendte med ham. Å, ja. Du burde stå med Ordet.

Så disse profetene kom fram og profeterte, og sa, “Sett i gang! Herren er med dere.”

⁶¹ Og en av dem sa, (glemmer hans navn) sjefen tror jeg, Sedekias, tror jeg sa, han plasserte to jernhorn og sa, “SÅ SIER HERREN. Ved dette,” den mannen var nå oppriktig, “dere vil drive fienden deres rett tilbake inn i deres land, og ta det som tilhører Gud. Det er gitt til dere.” Jeg tror ikke at han var en hykler. Jeg tror han var en god mann. Det tror jeg alle de profetene var.

⁶² Dere sier, “Profeter?” Ja! Husk, at den samme mannen som samtykket i å drepe Jesus Kristus, profeterte, fordi det var hans tjeneste. Han var yppersteprest det året. Og fordi han hadde den tjenesten, og holdt den tjenesten, kom Guds Ånd til ham. Det betydde ikke at han var frelst eller noe som det. Og han profeterte, Kaifas, fordi det var hans tjeneste som gjorde det.

⁶³ Og disse profetene, som var profeter, ved profettjenesten, profeterte. Og Guds Ånd kom på dem, menn med Åndens gaver.

⁶⁴ Jeg innser at jeg taler til nitti-ni prosent pinsevenner. Men mennesker mange ganger, et menneske, Gud kan handle med dem, gi dem en gave, og folket vil trenge seg inn på disse

menneskene. Hvis de ikke er fullkomment kalt og sendt av Gud, vil han gjøre at den mannen eller den kvinnen sier noe som ikke er Hans vilje, fordi folket tvinger dem til å gjøre det.

⁶⁵ Hvordan jeg måtte gripe fatt i vår egen lille pastor her angående det. Her ute i skogen en morgen, omtrent klokken tre om morgenen, sa, "Gå å si til broder Neville!" Jeg kom til deg, broder Neville, ikke sant?

⁶⁶ Alle og enhver, "Broder Neville, profeter over meg. Si meg *dette* eller *det*." Ser dere? Dere vil da få ham til å si ting som ikke vil skje.

"De som venter," for å finne ut hva Herren ønsker å gjøre. Skjønner?

⁶⁷ Så disse menn så på det med en naturlig tankegang, "Det tilhører oss." Men, ser dere, de fant ikke Ordet og Guds vilje.

⁶⁸ Da kom Mika ned, og han hadde en visjon. Han undersøkte, først, merk dere det. Sa, "Vent. Gi meg kvelden. La meg finne ut, og kanskje jeg kan svare dere i morgen." Han var ikke helt kvikk med, "SÅ SIER HERREN," og, enig slik som de andre profetene. Han sa, "Jeg vil bare si hva Gud sier."

Og den neste dagen, finner vi ut, at Gud hadde fortalt ham hva som ville skje. Og det var absolutt i strid med de andre. Hele skolen, var det i motsetning til. Og en av dem gikk til og med opp og fiket til ham i ansiktet, for det. Men, han ventet, ser dere. Så da han gjorde det, sammenliknet han sin profeti, sin visjon, med det skrevne Ord, og det var akkurat etter Ordet.

⁶⁹ Når noen sier at de "har fått en åpenbaring om å døpe folk i Navnet til 'Faderen, Sønnen, Den Hellige Ånd,'" så er det i motsetning til Ordet. Ingen av resten av dem gjorde noen gang det. Når de sier, at, "Å, vi kommer til å stå, og *dette, det, og de andre,*" og så videre, er det i motsetning til Ordet. Når de sier at de "ikke tror på slangens sæd," er det i motsetning til Ordet. Alle disse andre tingene, det er i strid med Ordet. Det må være ifølge Ordet og tiden.

⁷⁰ Nå, hvis David bare ville ha gjort det. Arken var på vei, men ikke til rette tid; det var ikke noe sted for den.

⁷¹ Legg nå merke til da de gikk ned for å få tak i arken, sa alle rangspersonene, "Det er tingen å gjøre, David. Ære være Gud! Vi trenger en vekkelse." Det var virkelig pinsevenner, i dag; baptister, presbyterianere. "David, du er vår konge! Alle sammen. . . Kaptein *Den og den*, og Major *Den og den*, og General *Den og den*, vil være på ditt møte. Hvorfor, de sier at det er akkurat tingen å gjøre, David. Du har hele landet med deg."

Det er det som er i veien i dag. Jeg ønsker ikke landet. Jeg ønsker Gud, hvis ingen annen står fast.

⁷² David hadde alle kapteinene. Han hadde samarbeid med de militære styrkene. Han hadde samarbeid med alle denominasjonene, med alle teologene, med alle, alle og enhver var enige med ham. Samme med Akab, og andre i Skriften; men han hadde ikke Gud, fordi han var ute av Guds vilje. Jeg håper vi får tak i dette.

⁷³ Legg merke til, de gjorde alle religiøse ting de kunne. De la sannsynligvis ut annonser og alle ting, "Stor vekkelse! Arken vil bli brakt tilbake. Vi skal ha en vekkelse. Vi skal gjøre dette."

⁷⁴ Legg merke til, han sendte sangere. Han sendte folk med harper, med trompeter, og de gjorde enhver religiøs ting de visste å gjøre; og Gud var fortsatt ikke i det.

Ser det på en måte at det gjentar seg igjen, ikke sant?

⁷⁵ De tok alle sangerne. De tok harpespillerne, trompet-blåserne; kvinnene, mennene, og hvem det nå måtte være som sang. De tok dem alle ned der, og de gikk gjennom ethvert religiøs rituale.

Jeg ønsker ikke å si dette, men jeg må si det. Slik er disse denominasjonene i dag, pinsevenner og alle, går gjennom enhver religiøs bevegelse, av å synge og rope.

⁷⁶ Legg merke til, David ropte av all sin kraft, og han skrek, og han hoppet, og han gikk gjennom enhver religiøs bevegelse som det kunne være; og fortsatt var Gud ikke i det. Og hans motiv, og hans hensikt, og alt var riktig; men han gikk feil vei med det. Ser dere? Han gjorde alle de religiøse bevegelsene; ropte, sang, hadde spesielle sangere, spesielle ropere, og alt annet. De danset i ånden. De gjorde alt som var religiøst.

⁷⁷ Det er ganske likt våre store korstog i vår tid. De ønsker å vinne verden for Kristus. Det finnes ikke noe slikt. Store lands-skred av vekkelse, store ting skje; hvis de bare kunne innse, at dagen har passert. Hun er dømt. Men de bygger, har korstog, organisasjoner, og alle ting. Men, resultatene er akkurat omtrent lik som det var på Davids tid, det fungerte ikke.

⁷⁸ Vi går og har en vekkelse. Våre store, noen av våre store evangelister i dag, de sier de har tretti tusen omvendte, på seks ukers tid; og når de drar tilbake, dit etter et år, kan de ikke finne tretti. Der er noe galt. Hva det er, det er nettopp samme tingen som David gjorde. Store rangspersoner, store menn, store forkynnere, store skoler, store autoriteter, men fortsatt rådspør de en gammel denominasjon istedenfor å se i ansiktet til Guds Ord, og se når sesongen er i gang. Du kan ikke dyrke spesiell mat utenom visse tider av året.

⁷⁹ Nå la oss se hva som skjedde. Skjønt deres... Deres religiøse følelse og saker var flotte, deres hensikter var flotte,

deres korstog var store, deres sang var flott, deres dansing var flott, deres rop var flotte, deres musikk var flott, og de hadde arken. Hva godt gjør arken uten Gud? Det er bare en trekasse, et par steintavler.

Det er som å ta nattverd, bli døpt. Hva godt gjør det å bli døpt hvis du ikke har omvendt deg først? Hva godt gjør det å ta nattverd, bli en hykler, hvis du ikke lever livet og tror resten av Guds Ord? Ved å ta del i Det, og ikke resten av Det, viser at der er noe galt.

⁸⁰ Nå, når alt dette skjer, la oss nå se hva som skjer når Gud, og Hans tidsalder og Hans tid, ikke er vurdert, bare menneskers idé.

⁸¹ Mange har sagt til meg, “Hvorfor kommer du ikke over her og holder et møte? Vel, vi ber deg. Undertegn *dette, det* eller noe *annet*.”

Vent! Du kan kanskje ønske det, men hva sier Gud om det? Mange mennesker har sagt til meg . . . Jeg har hatt invitasjon, jeg har hatt intervjuer, personlige intervjuer og ting, som har ventet et år. Vent! Hvordan vil jeg vite hva jeg skal si før Gud forteller meg hva jeg skal si? Ser dere, må vente! Det er grunnen til at jeg sa, “Skriv det ned. La meg se hva Han har sagt.” Skjøenner? Vent! “De som venter på Herren skal fornye sin styrke.” Er ikke det rett?

⁸² Legg merke til, de rådspurte bare prestene for den dagen, teologene, denominasjonene. Og legg merke til, ved å gjøre det, samrå seg med prestene og samrå seg med forsamlingen, rådspørre folket, så gjorde de feil.

⁸³ Merk deg, arken var Ordet. Vi vet at det er riktig. Fordi, arken er Kristus, og Kristus er Ordet. Ser dere? Arken, eller Ordet, var ikke plassert i Sin første, ordinerte, originale ordinerte posisjon. Å, ikke gå glipp av å få tak i dette, menighet!

Alt var perfekt, og alt så bra ut, som om en stor vekkelse var i ferd med å komme; men fordi de feilet i å rådspørre den rette personen om det! De konsulterte prestene, konsulterte rangspersonene, konsulterte teologene, konsulterte sangerne, og fikk alt sammen i en enhet, og en stor militær organisasjon, og også den—den—den nasjonens styrker. Alt var i harmoni for et flott møte, men de feilet i å rådspørre Gud. Slik var det med Akab, slik gjorde andre. Hvilket øyeblikk!

⁸⁴ Ikke gå glipp av dette nå. De mislyktes i å få det, fordi de ikke hadde rådspurt. Og ved å gjøre det . . . Vokt. Ved å gå til prestene, ved å gå til teologene, og ved å gå til de militære styrkene, og ikke engang tok i betraktning sin Gudsendte budbærer for tiden, Natan, så gjorde de det feil. De gikk og plukket opp arken og plasserte den på en ny kjerre, plasserte

den på en ny kjerre, eller, “en ny denominasjon kommer til å starte opp,” og ikke på den Gudgitte, ordinerte måten å bære den på. Den var bestemt til å bli båret på skuldrene til Levittene. Men, ser du, når du starter feil, vil du fortsette feil.

⁸⁵ Hvis en kule er ment å være rettet mot et mål, og du rykker siktet en tusendel utenfor her, til å begynne med, vil du hundre yards unna, være fire eller fem tommer på siden. Du starter feil.

⁸⁶ O Gud, hjelp oss å forstå at denne tingen har startet galt, disse store korstogene i tiden, og de er kalt det. Gud er ikke rådspurt om det. Prester og religiøse menn, er rådspurt. Organisasjoner er konsultert. “Vel, vil du ha *slik-og-slik*? Jeg tror, at om vi kunne få alle samlet!” Ikke få alle samlet. Bare få Guds Ord om det.

⁸⁷ Så finner vi at, når de gjør det, hva gjør de? De forsetter å gå rett på med deres samme gamle religiøse program, som er ute av Guds Ord og Guds vilje. Den tingen døde, for flere år siden, de gamle uttørrede tingene fra år tilbake.

⁸⁸ Det hadde tørket opp i Herren Jesu dager. De visste ikke om det. Sa, “Hvis dere hadde kjent Moses, hadde dere kjent Meg, for Moses sa Jeg skulle komme.”

Sa, “Våre fedre spiste manna i ørkenen.”

⁸⁹ Sa, “De er alle døde!” “Blinde,” Han kalte dem, fariseere, religiøse ledere. “Med mindre dere tror at Jeg er Han, vil dere dø i deres synder.” Men de gjorde ikke det. De var så fastgrodd i sine måter. De måtte ha det på sin måte.

⁹⁰ Det er måten David gjorde det på. Han fikk det på sin måte, så han bare sa, “Dere vet hva jeg vil gjøre? Vi setter i gang.” Han hadde en åpenbaring. “Vi setter i gang nå, så vi vil gjøre det på en ny måte. Miraklenes dager er forbi, så vi vil bare lage oss en annen organisasjon. Vi vil bygge en ny virksomhet, vise at en ny ting har startet.” Hvilken falsk profeti!

⁹¹ Dere må gå tilbake til måten Gud sa det måtte gjøres på. De plasserte det på skuldrene til levittene, og det var over hjertet. Arken, Ordet, skal ikke bli båret av en ny denominasjon, på noen menns teorier, men i hjertet. Guds Ord skal ikke bli håndtert av denominasjoner; Det skal håndteres av menneskets hjerte, der hvor Gud kan komme inn og åpenbare Seg Selv. Og hvis Han åpenbarer det i henhold til Ordet, er det Gud; hvis det ikke er det, er det ikke det.

Og så, Ordet for den tiden! Ja visst, en fariseer kunne si, “Hvem fortalte oss at vi ikke kan gjøre *dette* og gjøre *det*? Moses ga oss disse påbudene.”

“Men Moses sa også . . .”

Satan sa, “Ja, det står skrevet, ‘Han vil gi Sine Engl- . . .’”

⁹² “Og det står også skrevet,” sa Jesus.

Sesongen, tiden! “Hvis dere hadde kjent Moses! Dere har en som anklager dere, Moses. Hvis dere hadde kjent Moses, ville dere ha kjent Meg,” Han sa, “for Moses skrev om Meg. ‘Herren din Gud skal reise opp en Profet blant dere, av deres brødre; Ham skal dere høre.’” Hvis de hadde kjent Moses, ville de ha kjent Ham.

⁹³ I avslutningen nå, lytt, ikke gå glipp av dette nå. Se, for det første, da de rådspurte prestene, rådspurte rangspersonene, rådspurte militære, rådspurte hele forsamlingen, nabolaget, om å komme sammen for dette store møtet som skulle komme, mislyktes de i å gjøre det rett. De rådspurte ikke Gud. Og, ved å gjøre slik, ikke gå tilbake og se, så de ikke hvilken tid det var!

⁹⁴ Å, broder, lytt. Hvilken tid lever vi i? Hvilken tidsalder? Hvilken time er vi i? Det er ikke tiden for disse tingene som de snakker om. Det har passert. Dommen står for hånden nå. Dere kan se det bryter. Dere husker steinen oppe i fjellet? Dommens time! Dere husker åpenbaringen, eller visjonen om Bruden? Bare hold Henne i takt. Ikke la Henne komme ut av takten.

Legg merke til, “På prestenes skuldre!”

⁹⁵ Og David og alle prestene, som virkelig burde ha visst bedre, men hva var det? Prestene burde ha visst bedre. De skriftlærde, teologene, skulle ha visst bedre, fordi Ordet sa, ikke gjør det.

⁹⁶ Og i dag, når de ønsker å si, “Å, Jesus Kristus er ikke den samme i går, i dag og for evig. Det er mental telepati. Det er *dette, det* eller *noe annet*.” De mislyktes i å se løftes Ordet. “Å, det var for en dag som har passert.”

David sa, “Å, vel, vent nå et øyeblikk. ‘På skuldrene til—til prestene,’ det var dengang da Moses sto fram. Sannelig, vi, vi vil plassere det på en ny måte i dag. Jeg har fått en åpenbaring om det.”

⁹⁷ Prestene svarte, “Amen, David!” Ser dere, påvirket av sitt nye økumeniske råd, at de alle skulle være sammen og gjøre dette på *denne* måten og *den* måten, det er hva som fikk prestene til å snuble. De rådspurte aldri den rette personen. De gjorde det ikke rett, derfor kom de i vanskeligheter. Ja.

⁹⁸ Jeg er redd, for at i mange ting i dag. . . Når en stor lærer, en av pinsebevegelsens største, sto framfor en religiøs gruppe her forleden i Chicago. Jeg regnet med å ha dette møtet med forretningsmennene; men jeg trodde jeg skulle være i Afrika på den tiden, men kom akkurat tilbake dagen før det startet. Og de valgte en stor intellektuell pinsevenn, og han sto fram og fortalte dem at denne økumeniske bevegelsen var en ting fra Gud. Og sa at alle sammen kom tilbake, til og med den katolske kirken vil komme tilbake til sin originale stilling, alle vil tale i tunger som et bevis, og så videre. Og visste ikke at dette var en felle fra djevelen!

⁹⁹ Og en mann som jeg ikke kjente. . . . Noen ganger planter du sæden; du vet ikke hva som kommer til å skje. Men presidenten i Full Gospel Forretningsmenn, så snart som den store forkynneren satte seg, sa han “Jeg pleier ikke å si noe mot våre talere, men det er ikke måten broder Branham sa det ville skje. Men han sa det ville føre til dyrets merke.”

Han sa, “Men broder Branham vet ikke hva han snakker om.”

Sa, “Vi. . . tror han gjør det.” Skjønner?

¹⁰⁰ Og i Chicago, sa “Hvor mange her ønsker at jeg skal komme fram og gi min versjon av det?” Begynte å skrike og rope.

Ser dere, du planter sæd; du vet ikke hva som kommer til å skje. Bare fortsett å så ut Sæden. Når den tiden kommer, er noen av dem. . .

¹⁰¹ Som Thomas, han var omtrent den siste som så Herren. Men, han måtte se Ham, for å tro Ham. Se, når de ser det skjer. Å, Thomas kom inn, men han var litt sein.

¹⁰² Nå når de ser tingene som er forutsagt, som SÅ SIER HERREN, skje, da vil de si, “Gi oss noe av deres Olje.” Skjønner?

¹⁰³ Men legg nå merke til, påvirkningen. Noen ganger kommer de store karene sammen. Du hører dem si, “Store *Så og så*, og store *Så og så*, vår store. . .” Gjør aldri det.

Der er ingen store iblant oss. Der er bare én stor En, og det er Gud. Vi er brødre, søstre. Jeg bryr meg ikke om du er pastor for en menighet som består av fem mennesker, det gjør deg ikke liten; det gjør deg til en broder, ser du, hvis du er tro mot Guds Ord. Bryr meg ikke om hva, hvordan; du er ikke liten. Gud har ikke små barn og store barn. Han har bare barn. De er alle like.

¹⁰⁴ Legg merke til, at Gud Selv kom fra Herlighetens elfenbenspalasser, for å bli en av oss. Hvem er nå den store? Tok. . . . Kom ikke ned her for å ta form av en prest, men en tjener. Vasket den samme leiren som Han skapte føttene til apostlene Sine og andre. Nå, hvem er stor?

¹⁰⁵ Men disse menn, var påvirket. De forsto ikke. De trodde at noe nytt skulle skje, nei, noe som Gud ikke sa skulle skje. De gikk det i møte på feil måte.

Det er hva all denne entusiasmen er, da det. . . startet der tilbake, for lenge siden, enhver denominasjon måtte ha en Guddommelig helbreder; enhver denominasjon måtte ha *dette*, *det* eller noe *annet*. Enhver denominasjon måtte ha en liten David. Enhver måtte ha *dette*, *det* eller noe *annet*. Se hva som har skjedd? Det har gjort den samme tingen som det gjorde her. Samme tingen. Påvirkning!

106 Ordet for sesongen, tiden som de levde i, ble ignorert.

107 Legg merke til at, “Levittenes skuldre,” var den originale, tilveiebrakte måten til Gud å gjøre disse tingene på. “Plassere arken på Levittenes skuldre.” Alt utenfor det var det motsatte. Hva Han sa, det er hva Han mente. Gud kan ikke forandre Seg. Det er årsaken, stå på Hans Ord! Jeg har Skriftstedet, ja, Første Krønikebok 15:15, hvis dere ønsker å skrive det ned. Merk deg.

108 Legg merke til nå, der, å følge Gud. Nå ønsker jeg på en måte at dere skal risse det inn i tankene deres. Å holde Guds bud, å gjøre noe rett for Gud, å gjøre—gjøre en tjeneste for Gud på rett måte, da er det fem absolutter, for å gjøre Guds tjeneste korrekt.

109 Nå, David gjorde Gud en tjeneste. Han gjorde alt han visste å gjøre, bortsett fra å forlate Gud. Skjønner? Han gjorde noe som var rett, noe godt for folket, noe godt for menigheten.

110 Men det er fem absolutter. Jeg ønsker at dere skal huske disse. Uansett hvor oppriktig en mann kanskje er i å gjøre det, å gjøre Gud en tjeneste, dette, disse fem må være der.

For det første, må det være Hans tid for å gjøre det.

111 Hva om—om Moses ville komme, og si, “Vi vil bygge en ark og flyte opp Nilen, slik Noah gjorde”? Noahs tid var alright for en ark, men ikke i hans tid.

112 Hva om Jesus ville ha kommet, og sagt, “Jeg vil nå fortelle dere hva vi skal gjøre. Vi skal bare gå opp på fjellet, slik Moses gjorde, og få en ny deklarasjon lover”? Skjønner? Hmh-mh! Han var den loven. Ser dere?

113 Dere må være i Hans tid. Det må være i Hans sesong. Har dere fått tak i det nå? Må være i Hans tid. Det må være i Hans sesong, tid og sesong.

114 Og det må være ifølge Hans Ord som er blitt talt. Det må det. Jeg bryr meg ikke om hvor bra du sier at *dette* burde være, eller *det* burde være, eller *dette* burde være. Det må være ifølge Hans Ord; ifølge Hans tid og Hans sesong.

Og det må bli gitt i henhold til, den personen Han har valgt å gjøre det ved.

115 Jeg bryr meg ikke om hvor mye rangspersoner. Der er kong David, like så stor som enhver av dem. Han var konge over nasjonen. Men Han hadde en måte å gjøre det på, og Han hadde sagt dem hvordan Han ville gjøre det. Men de sviktet i å gjøre det.

116 Det må være i henhold til Hans Ord; i henhold til Hans tid, i henhold til Hans program.

117 Og det må være ved den personen Han har valgt å gi det, og til å gjøre det. Moses prøvde å løpe fra det, “Ta en annen.”

Men Gud valgte Moses til å gjøre det. Mange av dem; Paulus prøvde å komme vekk fra det; mange andre. Men det må være ved den ene som Han velger å gjøre det ved.

Og det må komme, først, til Hans profeter. Guds Ord må komme til Hans profeter. Amos 3:7, "Herren Gud vil ikke gjøre noe før Han først åpenbarer Det til Sin tjener profeten." For det fjerde.

¹¹⁸ Og profeten må være stadfestet ved Guds Ord.

¹¹⁹ Der er deres fem absolutter. Det måtte være på den måten. Hans tid, Hans sesong, når Han sa det ville være; og den mannen som Han valgte; og det måtte komme til profeten; og profeten måtte være en stadfestet profet. Vi finner ut at mange ganger i Bibelen, kom det til profetene og det ble ikke stadfestet. Vår Profet er Jesus Kristus.

¹²⁰ Så legg nå merk til, se, Gud hadde ikke åpenbart tingen for dem på Sin foreskrevne måte å gjøre det på. De hadde akseptert Davids måte. De hadde akseptert prestenes måte. De hadde akseptert de skriftlærdes måte, teologenes, men ikke Guds måte. Natan, var, han var en profet for den dagen. Senere, fortalte Natan dem hvordan det skulle gjøres. Men, se, de hadde gjort det uten å rådspørre Natan. Ikke et ord sier at Natan ble konsultert. All påvirkningen, den store tingen som pågår! Og, du store min, jeg tenker på den sangen, "La, bevar. . ."

Hjelp meg Herre når hjerter er i fyr og flamme,
 La meg ydmyke stoltheten min (gå med resten av dem), bare kalle på Ditt Navn;
 Undervis meg i å ikke stole på hva andre gjør,
 Bare vente i bønn på et svar fra Deg.

Ser dere, det er slik det er. La meg se det skje på den rette måten, så blir det trodd.

¹²¹ Nå, Gud åpenbarte tingen for dem gjennom David, og ved prestene, og ved folket, og ved kapteinene for tusen og kapteinene for hundre, men ikke ved Natan som hadde SÅ SIER HERREN. Og Herren sa Han ikke ville gjøre noe før Han viste den tidsalderens profet, først, hva som skulle gjøres. Se hva de gjorde? De gikk rett ut av Guds Ord, gikk og plasserte arken på en ny kjerre. Ser dere? Slik gikk de i gang å gjøre det utenom Guds bud og Guds foreskrevne måte.

Og det er hva som har skjedd i dag, venner. Det er årsaken til at vi har hatt så mange store korstog, og så videre, og ingen resultater. Mer utroskap, mer synd, mer. . .Jeg sier dere, at denne nasjonen er ferdig; ikke bare denne nasjonen, men andre nasjoner. Denne nasjonen, lik England i en annen tidsalder, har vært denprostituerte blant resten av nasjonene.

122 Der nede i Mosambik, firehundre og åtti miles fra sivilisasjonen, i jungelen, lytter beatnik-unger på Elvis Presley, rister sine hoder og spretter opp og ned sånn som det, hele natta igjennom, og er . . . Eller, små grupper som det, vil reise tusen miles, tvers over i Rhodesia, for å få Elvis Presley. Og de sier til og med, “Han er svært religiøs, han og Pat Boone, og dem.” Ja visst, det er Judas for tiden, og de vet det ikke. Det er den dårlige delen, de tror de er—de er rett.

Sa ikke Jesus til denne Laodikeiske Tidsalder, “Du er naken, miserabel, elendig, blind, og vet det ikke”? Vet det ikke!

123 Vel, Pinsebevegelsens barn nede i Afrika og rundt om, sier, “Vel, Elvis Presley, han synger det vakreste du noen gang har hørt.” Uten tvil, var det hva David også gjorde; ingen tvil om hva sangerne gjorde, men det forårsaket døden å slå til i leiren. Se hvor de er, hvor vi er i dag, venner?

124 “Levittenes skuldre,” var Guds opprinnelige måte å gjøre det på. Og de hadde plassert den på en ny kjerre. Nå, det vil aldri gå. De rådspurte ikke på rette måte. Ser dere? Så de fikk det, i gang, og dro det i gang på feil måte.

125 Og det er hva som har skjedd i dag. Når menn, uansett hvor oppriktige, prøver å gjøre Ham en tjeneste utenfor Hans foreskrevne måte å åpenbare det på, roter de det alltid til. Gud plasserer det på Sin måte. Menn, uansett hvor oppriktige, prøver de å gjøre det utenfor det, vil—vil de alltid rote det til.

126 Noe likt som Bileam var, på Bileams dag. Gud fortalte Bileam, den profeten. Han var en profet, profeten Bileam. Han var en profet, og Ordet kom nøyaktig til ham, sa, “Ikke gå dit ned. Det er Mine utvalgte. Det er Mitt behag.”

Og Bileam kom sammen med myndighetspersonene, de militære mennene, forkynnerne, innflytelsesrike menn, og sa, “Vel, jeg vil—jeg vil fortelle dere, kongen vil . . .”

Se, nøyaktig mønsteret hos David, mønsteret av i dag. Ta bare alt til det forbildet, og du vil se det. Ser dere det? Si, “Amen.” [Forsamlingen sier, “Amen.”—Red.] Ser dere, se, akkurat som det er nå.

127 Men prestene sa, de—de—de prestene sa, de skriftlærde sa, teologene sa, “*Dette* er måten det skal gjøres på.” Men, det var ikke det, og det beviste at det ikke var det.

128 Og Gud fortalte Bileam, først, og han var en profet, Han sa til ham “Ikke gå ned.”

129 Men innflytelsen fra disse menn fikk ham til å gjøre imot hva Gud sa skulle gjøres, og det ble en forbannelse istedenfor en vekkelse. Å, sannelig, han gikk ned der og underviste folket, sa, “Nå vent! Vet dere hva?” Sa, “Vi er—vi er moabitter. Dere må huske på, Lots datter er vår dronning. Hun er vår opprinnelse. Vi er alle av samme blod. Vi er alle. . . Alle våre

kirkesamfunn er de samme.” Ikke bland dere med den tingen. Hold dere unna der. Skjøner? Så han sa, “Vi er alle det samme. Ja visst, ditt folk er mitt folk. Vi kan gifte oss, tvers over grensene, den ene med den andre, så vi kan ha et ekte økumenisk råd. Ser dere? Alle sammen kan komme sammen og komme tilbake til den originale tingen igjen.”

Gud forbannet den tingen. Den synden ble aldri tilgitt i Israel. Det forble ved dem resten av deres dager. Det ble aldri tilgitt. De omkom i ørkenen med det. Det stemmer. Fordi de ikke tok Guds foreskrevne måte ved Hans stadfestede vei å gjøre det på.

¹³⁰ Merk deg, denne tingen var årsaken til at Israel døde døden, i ødemarken. Og Jesus sa, “De er alle sammen fortapte og borte.” Se hvem det var som sto med Moses der tilbake, Josva og Kaleb, i det—i det programmet.

¹³¹ Legg merke til igjen, her er David, hva han gjorde. Og da han gjorde det, hva førte det til? Det forårsaket døden å slå en oppriktig person.

Nå, jeg antar at vi fortsatt er på telefonoverføringene, og jeg ønsker at dere skal høre tvers over landene.

Denne tingen som David gjorde, uten å konsultere Natan og Herrens Ord angående det, det forårsaket død å slå oppriktige mennesker. Ja, sir. Han strakte sin hånd fram, han som hadde levd i arkens nærvær; det kom ut av hans—hans hus. Og oxen snublet, og arken var i ferd med å falle.

¹³² De hadde allerede gjort en ting galt, to ting galt. For det første, de hadde aldri rådspurt Natan. Det neste de gjorde, var at de gikk ned dit uten å samråde seg med Guds Ord. Som, den. . . Samuel var Ordet for den dagen. . . Og han konsulterte aldri Herrens Ord. Så, da de handlet, gikk de imot Guds Ord.

Og her var denne gode mannen, som hadde vært oppsynsmann, han var en biskop, tenkte, “Vel, her, jeg ønsker ikke at Gud skal falle ned,” så han plasserte sin hånd på arken. Hva, han var ikke en Levitt, og han døde. Tre ting!

¹³³ Nå tenk virkelig nøye, og vakt hva denominasjonene har gjort i dag. Se, de har forkastet Det, kalt Det “falsk doktrine.” Ser dere? Se hvor de har havnet. De vil få sitt økumeniske råd, ja visst. Kalte Det “mental telepati,” da Gud Selv stadfestet Det å være Sannheten, og beviste at Det er Sannheten. “Å, de er bare en liten gjeng med dumskaller der oppe,” sier de, “skjøner ikke hva de snakker om.”

Det er riktig, vi gjør ikke det. Men vi sier bare Hans Ord, og Han vet hva Han snakker om, ser dere. Jeg kan ikke forklare Det, ingen andre kan, men Han—Han—Han beviser Det.

¹³⁴ Legg nå merke til. Mange oppriktige troende i dag, som kommer til Kristus, som ønsker å komme av hele sitt hjerte,

blir drept åndelig på samme måten. Mange oppriktig menn går til den katolske kirke og ønsker å bli en kristen, går til metodistene, baptistene, Kristi menighet, og til og med pinsevevnene, se, og ønsker å bli en kristen, legger sin hånd på det, og slår seg sammen med dem.

¹³⁵ Og når David så denne tingen skje, vekket det ham opp. Våknet ikke opp for sent der ute, broder. Han så at døden hadde slått til.

Vis meg resultatene. Hva har denne såkalte vekkelsen, som får folk tilbake til menighetene, gjort med nasjonen, til-til legemet av troende? Det er ikke noe annet enn å lage nye organisasjoner og kirkekonfesjoner, helt igjennom, flere medlemmer og så videre. Er nasjonen blitt bedre? De sa at de skulle . . .

¹³⁶ “Amerika. Gud velsigne Amerika. Det er—det er en nasjon, det er et kristent land.”

Det er en million miles fra å være et kristent land. Jeg ber ikke en gang for det. Hvordan kan jeg be for det, og det vil ikke omvende seg under de mektige kreftene fra Gud som er demonstrert framfor det; og forneker, og lukker dørene til Det, og vandrer vekk? Jeg overgir det til Gud. Og hun driver ytterligere lenger vekk. Og nå vil hun komme til å synke. Bare iaktta hva som hender.

¹³⁷ Mange oppriktige mennesker går og slår seg sammen med en organisasjon, eller en gruppe, eller en kult av et eller annet slag, og der dør de, åndelig. Du kan ikke fortelle dem noe som helst. De har fått det stoffet boret inn i seg, “Hvorfor, disse biskopene sa dette. Og *denne* sa dette, *denne* sa dette.” Vis dem du rett her i Guds Ord hvor det står SÅ SIER HERREN. “Men vår pastor . . .”

Jeg bryr meg ikke om hva din pastor sier, bryr meg ikke om hva jeg sier, eller hva noen annen måtte si. Hvis det er i motsetning til Guds stadfestede Ord, timen, tiden, Budskapet og så videre, så glem det. Hold deg unna det. Og jeg må stå framfor hver og en av dere på Dommens Dag, og dere vet det. Og litt vil jeg si, vel vitende om at jeg er en gammel mann nå. Jeg vil . . . Det er ikke det at jeg vet noe, men Han vet. Jeg følger bare hva Han har sagt.

¹³⁸ Se i dag på de store korstogene som vi har hatt rundt om i landet. Det er bevist at det har vært forgjeves. Og sa ikke Jesus her nå, i Lukas 7:7, “Forgjeves tilber de Meg”? Forgjeves brakte David arken opp. Forgjeves trente Akab de profetene. Forgjeves tok Bileam i mot de pengene. “Undervise som Doktrine menneskers læresetninger.” Det er Guds læresetninger som teller, uansett hvor opp- . . .

¹³⁹ “De menneskene er virkelig oppriktige.” Du hører det så ofte, “De er så oppriktige.” Det betyr ingenting. Jehovas vitner, Syvendedags adventister, og alle de kultene, går ut her

på gaten og gjør ting som ingen av oss ville gjøre. Katolikker står på gatehjørnene og tigger, og så videre, de ritualer av den slags, og verd milliarder ganger milliarder ganger milliarder dollar, fortsatt tigger om det. Oppriktige, uten tvil. Menigheter går og—og forkynner, og så videre, og pastorer står på talerstolen og gjør alt de kan for å få nye medlemmer inn i sin kirke; men det er en ny ark.

Der er bare en Ark å følge, det er Guds Ord. Alt i motsetning til den Arken, ligg unna det! Det er på en ny kjerre, og ikke på Guds skuldre. Riktig. Ligg unna den tingen. Ikke ha noe med det å gjøre.

¹⁴⁰ Våre store korstog, milliarder og millioner har avlagt bekjennelser. Og jeg tviler på om der vil være hundre av dem, utav alt sammen. Se, har ikke hatt noen betydning.

Så se på løftes Ordet.

¹⁴¹ Du vil tro at det har feilet, og vi vet det har mislykkes. Noen av våre største av—av vekkelsespredikantene i landet i dag sier at det totalt har sviktet. Menigheten vet at det har mislykkes. Alle og enhver vet at det har mislykkes. Vel, hvorfor det? Hvorfor mislyktes det?

Det var for et godt formål. Det var å bringe mennesker i Guds Nærvær, store korstog. Og millioner av mennesker brukte pengene sine, og plasserte det i store korstog. Og alle kirkene gikk sammen, store auditorier og store ting, og store ting har funnet sted. Hvorfor mislyktes det? Det var fordi de ikke kjente timen de levde i.

Ikke rart at Jesus sto, og gråt i Sitt hjerte. Tårer rant nedover Hans kinn, og Han sa, "Jerusalem, O Jerusalem, hvor ofte ville jeg ha samlet deg, som en høne ville med sitt avkom. Du har steinet hver profet Jeg sendte til deg. Men du ville ikke. Men nå er din time kommet."

¹⁴² Kan dere kjenne Den Hellige Ånd skrike ut fra dere? "Å, Forente Stater og verden, hvor ofte ville jeg ha samlet dere, men dere ville ikke. Nå har deres time kommet. Deres fornøyelses gud, deres gud av slibrighet, deres Sodoma og Gomorragud, har kommet i blant dere." Selv våre små barn, beatleshårklipp og lokker over ansiktet, og små perverse går i vei. Våre kvinner er borte. Det er hinsides utfrielse. Våre menn er blitt store blautfisker, går rundt med små, kortbukser på, og oppfører seg som en jente, og håret henger nedover nakken. Og vi er sodomitter, og ilden og vreden fra Gud venter på oss.

¹⁴³ Dere vet hvordan Han vil tilintetgjøre, hvordan Han vil ødelegge det? Måten som Han alltid har gjort det. Når en prostituert gjorde noe galt, ble hun steinet til døde; de plukket opp steiner for å drepe den kvinnen som var en prostituert. Det er hvordan Han vil tilintetgjøre kirken. Bibelen sier at Han vil

regne haglsteiner ut av himlene, som vil veie et hundre pund hver, og Han vil steine dem. Hvem kan stoppe Ham? Hvilken vitenskap kan si at det ikke kan bli gjort? Han vil gjøre det.

På samme måte som Han lagde en ark og Noah fløt til sikkerhet, vil Han gjøre igjen for Sin Menighet.

Og ved Sine Egne lover og Sin Egen måte, vil Han steine den prostituerte, som har levd i hor med konger og kapteiner for hundre og tusener. Han vil steine henne til døde, ved Sine Egne lover som Han har satt i stand. Hvem skal fortelle Ham at Han ikke kan lage en haglstein?

¹⁴⁴ Spør noen som vet hvordan en regndråpe starter. Og det lages en sirkel, som går tilbake gjennom en virvel; plukker opp mer og mer og mer, inntil det blir en viss vekt, og så faller den ned.

Han, Gud, Som...gravitasjon kunne ikke engang holde Ham på jorda, og Han ble løftet opp inn i Himmelen. Gud, som skapte gravitasjon, kan også gjøre en virvel stor nok til å svinge en stein til den vil veie hundre pund. Han sa Han ville gjøre det, og Han vil gjøre det. Hvem skal fortelle Ham at Han ikke skal gjøre det? Han vil gjøre det, fordi Han sa Han ville.

¹⁴⁵ Vi er i de siste dager. Vi står nær dommen. Hvorfor? De prøver å spise gammel manna som falt femti år tilbake, pinsemenigheten. Helliggjørelseskirken prøver på, mer enn to hundre år etter. Lutheranerne, omtrent tre hundre, eller mer, år etter, mange hundreder av år etterpå. De prøver å spise gammel manna. Å, broder, den tingen er stagnert. Den er forurenset. Det vil...Det må—det må...Ja visst, jeg har alltid sagt, rumpetroll i det, larver. Det vil drepe deg, å spise det.

¹⁴⁶ Finn ut om David eller noen av de andre bare ville ha rådspurt Brødet for den tiden.

Hvis prestene, og profetene, og forkynnerne, og teologene, og skolene, og konfesjonene, bare ville ha konsultert den tiden! Men nå vil det ikke gjøre dem noe godt. Det har flyttet ut. Det vil ikke hjelpe en bit. Hun er død nå. Hun krysset den linjen, for omtrent fem år siden, mellom omvendelse, dom og nåde.

¹⁴⁷ Merk, hva så? Hva kan bli gjort? Hva må bli gjort? La oss rådspørre profeten, Bibelen, hvor vi ikke kan legge til eller trekke fra Den. Hvis vi gjør det, tar Gud oss ut av Livets Bok.

Bibelen sier, i Malakias 4, hva som ville skje i dag. Åpenbaringen 10, hvordan de Syv Segl ville bli åpnet og åpenbare alle disse mysteriene som har vært skjult gjennom disse reformatorene! Han sa hvordan det ville bli gjort. Det er i Bibelen, SÅ SIER HERREN. Gud har fullstendig, fullkomment identifisert det; og stadfestet at Det er Sannheten, ved tegn, undre i himlene, i himmelen, og alt annet gjennom trettitre år.

Tror dere at de vil lytte til Det? Nei. De er døde. De har stukket sine hender inn i noe som har ødelagt hele greia. Nei, det vil ikke; det vil ikke, aldri noe mer.

¹⁴⁸ Det var da denne tingen hendte, at David så. O Gud, send oss en David som kan se hvor han står, som kan se ut og se Gud gjøre et løfte om hva, hvordan Han vil gjøre det i dag. Gud sa det rett her i Sitt Ord, hvordan Han ville gjøre det.

¹⁴⁹ Gud fortalte Mika. Mika eksaminerte visjonen sin framfor fire hundre høytstående profeter. Han eksaminerte visjonen sin for å se om den var rett. Han så tilbake på hva profeten før ham sa, for å se hva som skjedde. Han så tilbake, og han så at Elias sto der, sa, "Akab, hundene vil slikke ditt blod, også." Nå, han så da at den visjonen var akkurat nøyaktig i henhold til Guds Ord, så han uttalte det. Og han hadde rett. Riktig. Uansett hva resten av dem sa, sto han rett med det Ordet.

¹⁵⁰ Nå la oss se på den visjonen vi har i dag. Er det å bygge kirker; er det nye ting, er det store ting som kommer til å skje? Eller, er det dommen? Se tilbake og se løftet for i dag, se hvilken tid vi lever i.

¹⁵¹ Dere sier, "Vel, velsignet være Gud, broder, jeg er oppriktig. Jeg sluttet meg til menigheten. Jeg fikk min bachelor i kunst. Jeg har gjort *dette*." Det er helt i orden, det er fint, ingenting imot det; samme hadde David, samme hadde den dagens prester, samme hadde teologene. Men det var i motsetning til Ordet.

¹⁵² Gud sa hvordan Han ville gjøre det i dag, hvordan Han ville restaurere alle ting, hva Han ville gjøre igjen. Han lovet å gjenopprette. Det er nøyaktig rett. I Joel 2:28, han lovet Han ville gjenopprette. "Jeg vil gjenopprette," sier Herren, "alle de årene som insektslarven har spist opp." De fikk en an... Se, det er den samme larven; den er i et annet stadium i livet. Og så startet katolisismen spisingen, deretter lutheranerne, og metodistene, og pinsevevnerne, og alle, ned igjennom; Han sa, "Jeg vil gjenopprette alle ting tilbake til en Menighet nøyaktig lik den ene som var til å begynne med."

¹⁵³ Legg merke til visjonen forleden kveld. Nøyaktig den samme Bruden som kom på *denne* siden, kom på *denne* siden. Etter det passerte prostituerte med sine kapper på, deres gamle ting opp på *denne* måten, og danset etter rock-and-roll, og kalte seg selv for Menigheten.

Dere sier, "Vel, vi gjør ikke det."

Det er slik Gud ser dere. Det er ikke hva dere ser i dere selv. Det er hvordan Gud ser dere. Ikke noe menneske ser seg selv som feil. Når du ser i Guds Ords speil, forteller Det deg om du tar feil eller ikke. Hvis David ville ha gjort det, ville han ha sett sine feil. Hvis Akab ville ha gjort det, eller de profetene ville ha gjort det, ville de ha sett at de selv hadde feil.

¹⁵⁴ En stadfestet profet sa, “Akab vil dø, og hundene vil slikke hans blod.” Og Hans profeti var nøyaktig etter Det. Da visste han at han hadde rett. Til og med Josjafat burde ha sett det og visst det. Da Mika så visjonen, var han ikke mye på linje med folk i de dager, men han hadde SÅ SIER HERREN. Han hadde rett.

¹⁵⁵ Legg merke til, vi bringer denne tingen nå på denne dagen, når vi ser denne store timen som vi kommer til.

Merk hva David prøvde å gjøre, også. Jeg hadde et lite notat her med det. Han prøvde å bringe arken til Davids by, sin egen denominasjon.

¹⁵⁶ Se tilbake på da Herren først talte her nede ved elven, “Som Johannes Døperen ble sendt til å være en forløper for det første komme. . .”

Broder, Assemblies kunne ikke stå for det, heller ikke kunne United, ingen av dem. De måtte ha en et aller annet sted. Å, de måtte alle gjøre det, ser dere, helt nøyaktig. Alle sammen måtte bringe det til sitt eget hus.

¹⁵⁷ Ønsket å bringe det til Davids by. Hvorfor det? Der var ikke noe sted klargjort for det.

Og det er grunnen til at du ikke kan bringe Budskapet til en denominasjon. Ordet, Kristus, “Den samme i går, i dag, og for evig,” og all Hans identifikasjon, dere kan ikke bringe Det til deres organisasjon. De vil aldri tro Det, fordi det ikke er noe rom for Det. Sier ikke Bibelen at Han var på utsiden av den Laodikeiske tidsalder, og prøver å komme inn?

Det var ikke noe sted i Davids by, uansett hvor lojalt det var, hvor flott det var, og—og så videre. Det var fortsatt ikke stedet. Det skulle være i Jerusalem. Det er dit den kom senere, da profeten fortalte dem hva de skulle gjøre med den. Ser dere? Så David måtte bringe den til sin egen by. Ikke noe sted rede for det.

¹⁵⁸ Kristus er vår Ark, og de vil ikke motta Den. Kristus er Ordet; de vil ikke motta Det. De ønsker sine læresetninger, sin denominasjon, en ny ark, eller—eller en ny virksomhet. De ønsker at denominasjonen skal bære Det; en ny ark. Hmh!

Husk, Kristus vår Ark! Tror dere Kristus er Ordet? [Forsamlingen sier, “Amen.”—Red.] Det er Arken, da. Stemmer det? Ja vel. Kristus kan ikke bli båret, til Sin korrekte plass, av noen denominell kjerre. Han handler med én person, og ikke med en gruppe. Han handler aldri med en gruppe; bare én person. Når Han sa at Han ikke ville det. Hvis Han gjorde, er Han i motsetning til Sitt Ord, Amos 3:7. Dere kan ikke få Det til å lyve. Nei, sir. Det er Sannheten.

¹⁵⁹ Men, se, de prøver. Arken kan ikke bli båret av en organisasjon. Der er for mange hoder i den. Ser dere? Det kan ikke bli gjort. Han lovet at Han ikke ville gjøre det, og Han vil

ikke gjøre det. Han sa . . . da Han lovet—da Han lovet å gjøre det på en annen måte? Det er årsaken til at Han lovet at Han ikke ville gjøre det.

Ikke tenk de tankene. Jeg kan kjenne det. Skjønner?

¹⁶⁰ Så Han—Han lovet Han ville gjøre det på en bestemt måte, og alt i motsetning til det ville Han ikke gjøre. Ser dere? Men ved Hans opprinnelige måte, ifølge hva Han sa i Amos 3:7, det er måten Han vil gjøre det på. Og det må bli stadfestet og bevist å være riktig.

Nå, dere vet hva Han lovet for i dag, derfor gjør Han det i dag. Det er akkurat hva Han sa Han ville gjøre. Han ville åpne de Syv Segl, og alt hva Han ville gjøre; åpenbare de mysteriene bak der, hvordan disse dåpene og alle tingene hadde blitt rotet til. Og her er det, i Hans eget Nærvær. Vitenskapen beviser det. Himlene har erklært det. Mennesket står, og ser rett på det, og ser det skjer. Ikke én ting har Han sagt utenom hva Han har virkeliggjort. Der har du det. Bare slik at du kan se hvor vi er i dag.

¹⁶¹ Hvordan enhver man som har Hans Ånd, vet det; som har Guds Ånd over seg, vet at Dette er Sannheten, fordi Guds Ånd vil ikke tale i motsetning til Ordet. Nei, nei. Det vil være nøyaktig etter Ordet.

Du sier, “Jeg har fått Den Hellige Ånd. Jeg ropte; jeg talte i tunger. Jeg danset i Ånden.” Det betyr ingenting for Gud. Skjønner?

David gjorde det samme, praktisk talt samme tingen, der tilbake. De sang av all sin kraft, og han ropte med all sin makt. Alle sammen gjorde det, og de gikk rett inn i døden. Det er riktig. Det har ingenting med det å gjøre.

¹⁶² Det er Ordet som teller, Herrens Ord. “De som venter på Herren.” Ja, sir. Se, de som har Guds Ånd i seg, ser på løftet for i dag, og vokter og venter til de ser Det. Da sier de, “Der er Det.” Gud åpenbarer Det til dem.

¹⁶³ Som Natanael. Filip gikk og fant Natanael. Natanael sa, “Vent nå et øyeblikk. Jeg vet at det er lovet, men la meg se Det.” Og da han så Det, sa han, “Der er Det.”

Kvinnen sa, “Nå, vet jeg det, jeg har hørt alle slags teologer. Jeg har gjort *dette* og *det*. Og jeg har lest Bibelen, selv, og jeg vet at vi . . . Det kommer en Messias, som vil gjøre disse tingene, så Du må være Hans profet.”

Han sa, “Jeg er Han.”

¹⁶⁴ Hun sa, “Kom igjen, se en Mann, dette er Det.” Hun ventet til hun hadde sett Messias identifisere Seg ved Guds Ord, da sa hun, “Det er hva vi har ventet på, i fire hundre år. Vi har ikke hatt en profet eller noe. Her er Han, og Han Selv sier at Han er Han.” [Tomt spor på lydbåndet—Red.] “. . . ut å se en Mann Som har fortalt meg de tingene jeg har gjort.”

Men prestene ønsket å drepe Ham, og de gjorde det til slutt. Ser dere?

Men de kan ikke drepe Hans Ånd i dag. Det er riktig. Nei, de kan ikke drepe Den. Den var her for å bringe oss inn, så vi er takknemlige. Legg merke til hvor stor Gud er, hvor stort Hans verk er, hvordan det aldri kan svikte!

165 Nå, Gud har en tilveiebrakt og opprinnelig måte å gjøre tingene på, og Han vil aldri gjøre det motsatt av det.

166 Nå Han lovet i de siste dager hva Han ville gjøre. Og Det sendte dem, oss Budskapet; og dette Budskapet ville ha den samme identifikasjon som Elias hadde, som Elisa hadde, som Johannes Døperen hadde. Og Det ville omvende folkets hjerter, ikke for denominasjonen, men tilbake til de opprinnelige, apostoliske fedre, tilbake til Ordet. Hvordan disse tingene har blitt stadfestet. Hvordan det ved lyden av den siste engelen, Åpenbaringen 10, "I den syvende engels dager, vil disse mysteriene som alle har vært . . ."

"Hvorfor gjorde metodistene *dette*, og baptistene, og Kristi kirke, og Jehovas Vitner, alle sammen *det*?"

"De mysteriene vil bli åpenbart i den siste tid, når den syvende engels . . . syvende engels Budskap, når han . . ." Ikke når han starter med å gjøre dette, men "Når han begynner å la sitt Budskap høres." Skjønner? Ikke årene med forberedelser, men, "Når han begynner å la sitt Budskap høres, da vil disse mysteriene bli åpenbart." Og her er de; kjenner dem ikke, og dere folk er vitner om det.

167 Og så i det store observatoriet, slik at verden ville være uten, undrer de seg fortsatt på hva som skjedde. I Tucson, tok de store observatoriene bilde av det der oppe; og undrer seg fortsatt på hva som skjedde. Hva er det? De setter det fortsatt i avisen, "Vet noen noe om hva, hvordan det kunne ha skjedd?" Der finnes ingen tåke der oppe, der er ingen luft, der er ingen fuktighet; tretti miles høyt opp i luften. Å, du store!

"Der skal bli tegn i himmelen over. Og når disse tingene finner sted, jordskjelv ulike steder, da skal tegnet i himmelen komme til syne, av Menneskesønnen." "Den dagen," i Lukas, "vil Menneskesønnen åpenbare Seg Selv igjen; bli åpenbart, Han Selv." Og verden vil se ut som Sodoma og Gomorra. Å, du store!

Brødre, ikke vær uvitende om åndelige ting, skjønner. "Søk i Skriftene, for i Dem tenker dere Ewig, dere har Ewig Liv; og De er Dem som vitner om Ordet." De er Dem som vitner om Sannheten, tingene som Gud gjør i denne tiden.

168 Og nå hva? De som har Guds Ånd, venter på disse tingene. Og når de ser de tingene, tror de, de tingene. Jesus sa, "Ingen

kan komme til Meg uten at Min Fader drar ham. Og alle de som Faderen har gitt Meg,” Han er Ordet, “de vil komme til Meg. De vil komme til Meg.”

¹⁶⁹ Jeg har vært ganske tøff denne morgen, ser dere. De som venter på Herren, venter; og når de gjør det, og de ser det løftet for i dag, bli stadfestet, fornyer det deres tro på Hans Ord. Fordi, Han lovet å gjøre det, og her gjør Han det. Da er der ingen tvil. Gud taler. Hans Ord, taler, først. Og så gjør Ånden som bringer Det den tingen som Ordet sa Den ville gjøre.

Å, vi har massevis av etterlikninger. Vi har fortsatt mange av dem, mennesker med oppriktige hjerter som prøver å gjøre tingene på *denne* måten eller *den* måten, men se hva som skjedde. Folk vil stikke sine hender i det, og så—så dø. Se, legg merke til det.

¹⁷⁰ Ikke noen menneskelig kirkesamfunnsplan vil noen gang fungere, lager bare medlemmer til sin egen selvlagde denominelle ark. Gud hadde aldri en denominasjon. Han vil aldri ha en denominasjon. Og det er en menneskelaget ting.

¹⁷¹ Og jeg lurar i dag på, om all vår lokking inn og store korstog og vekkelse, om vi ikke har fylt opp metodistarken, baptistarken og presbyterianerarken! Men hva med Kristi Ark, Ordet?

Og hvis Bruden skal være Ordet, så må hun jo være av Kristus, del av Brudgommen. Hun må være Ordet; ikke Ordet for Hans dag; Ordet for denne dagen, det som Han lovet ville være for denne dagen, at Han sendte Sitt Ord ut for å forme og danne Henne. Håper vi ser det! Ikke få noen egen idé nå, og ikke ta noen annens idé. Ta det stadfestede Ordet her, Bibelen. Den sier.

Gud har lovet i Sitt Ord hvordan Han ville velge Sin Brud i denne siste tid. Visste du det? Han lovet det, hvordan Han ville gjøre det, og det ved Sin opprinnelige plan ved å velge Kristus, ved å velge tiden, og velge sesongen, hvordan han . . . Han kan ikke gå glipp av det, med Sin Brud, fordi hun er en del av det Ordet.

Han kan ikke velge Det gjennom en denominasjon, siden Han ikke valgte Kristus gjennom en denominasjon. Kom Kristus til et kirkesamfunn? Kom Han gjennom en denominasjon? Nei. De forkastet Ham. Vel, det er hva denominasjonen gjorde da. Så når Han velger en Brud, kan Han komme på noen annen måte?

Hvordan brakte Han Kristus hit? Ved profetenes Ord. Stemmer det? Hvordan vil Han bringe Sin Brud hit? Ved profetenes Ord.

Hvordan identifiserte Han Ham da Han kom? Ved en mann med Elias sin ånd på seg, som kom ut av ødemarken. Hvordan

vil Han identifisere Sin Brud? Han lovet i Malakias 4 samme tingen, før Han skulle ødelegge jorden, slik det var i Sodomas dager.

¹⁷² Husk, Sodoma brant. Stemmer det? Vel, denne verden skal brenne. Jesus sa det. Og det vil være tiden, da, som i Lukas det 17. kapittel og 30. vers sier, "I de dager da det ville være likt Sodoma og Gomorra, ville Menneskesønnen bli åpenbart."

Og hva ville så skje? Ifølge Malakias, ville Han brenne jorden igjen, og den rettfærdige vil (i Tusenårsriket) gå ut på asken av de onde. Er det riktig? Ser dere?

Så vi er rett ved endens tid. Vi sitter her ved døra nå, og venter at Han skal komme.

¹⁷³ Legg merke til, at Gud lovet i Sitt Ord at Han ville velge Sin Brud på Sin opprinnelige måte. Han valgte Sin. Brudgommen! Han forutsa det ved profetene, og sendte en profet for å identifisere det.

Profeten sa, da han sto ved Jordans bredder, "Se!"

De sa, "Du er Messias, ikke sant?"

Han sa, "Nei, jeg er ikke Messias."

"Du må være Messias."

¹⁷⁴ "Men jeg er ikke Ham. Men Han står iblant dere. Og Hans sko, er jeg ikke verdig til å løsne. Når Han kommer, gjør Seg Selv kjent. . ."

Og i dag står Han iblant oss, i Den Hellige Ånds person, manifesterer Seg Selv mer og mer, kommer inn i Sin Menighet, og gjør Seg Selv kjent; fordi, Han, og Bruden og Brudommen vil være den samme, gjør Seg Selv kjent. Og en dag vil dere se at Den Ene som dere følte i deres hjerter, og ser Hans identifisering, blir personalisert framfor dere, da er du og Han Ett.

Dere har blitt forent ved Ordet. Og Ordet, som var i begynnelsen, vil gå tilbake til begynnelsen, som er Gud. "Og på den dagen vil dere vite at Jeg er i Faderen, Faderen i Meg; Jeg i dere, og dere i Meg." Halleluja! Vi er her. Halleluja! Jeg er så glad over å se Ham personifisere Seg Selv rett iblant oss, og se hva Han lovet for Ordet; ikke hva er noens følelse, sang og hopping, og dansing. Men ved Hans Ord, amen, gjør Han Seg Selv kjent.

¹⁷⁵ Se, da de brakte, bygget tempelet og brakte arken inn i det, gikk Gud inn der med en Ildstøtte. Amen. Det var David som hoppet og skrek, det var alle sangerne og prestene som holdt på, da de var ute av Guds vilje. Men da Gud identifiserte arken og Sin plass og posisjon, før de kunne få arken inn der, her kom Ildstøtten og ledet vei; rett ned over kjerubenes vinger, og rett inn bak det aller Helligste, Hans hvilested; Ildstøtten! Og Guds herlighet var der inne, inntil pe- . . . de kunne ikke engang skjønne hvordan de skulle gjøre tjeneste. Amen.

Det vil lukke enhver teologs øyne, når Han kommer for Sin Brud. Hun vil bli tatt opp midt på—på natten, slik det var, for dem. De vil ikke engang se Henne dra. Å, Gud være lovet!

¹⁷⁶ Legg merke til, Gud lovet at Han ville bringe Sin Brud ut, hva Han ville gjøre. Der ville være en Sæd. Der ville være et Lys ved aftenstid, helt nøyaktig, hvordan Han ville gjøre alle disse tingene, og på den måten som Han opprinnelig planla det i det Gamle Testamente og i det Nye Testamente.

Og det er ikke gjennom denominasjon. Det er ikke gjennom vårt system som vi bruker i dag. Vi forårsaker bare død. La folket legge sine hender på Det, og dø av det. Skjønner?

¹⁷⁷ Ordet, Aftensbudskapet, må bringe aftensresultater. Aftensbudskapet må så aftens Sæd, ikke morgensæd. Aftens Sæd! Stemmer det? Middagsscenen, og dens sæd der tilbake, var kirkesamfunn; det døde, omkom. Men aftenstids Budskapet vil vise aftenstids Lys, vil vise aftenstids resultater; aftenstids Budskapet!

Jesus sin tid, middags budskapet, viste middagsresultater. Begynnelses-budskapet viste begynnelses-resultater, gjorde skapningen. Han skapte Sin Sønn i Sitt Eget bilde, ved middagstid. I aftenstiden former Han en Brud for Det. Skjønner? Ved hva? Sitt Ord.

Hvordan formet Han jorden? Hvordan talte Han den til eksistens? Ved Sitt Ord!

Hvem var Hans Sønn? Ordet! "I begynnelsen var Ordet, og Ordet var med Gud. Og Ordet ble gjort til kjød og dvelte iblant oss."

Hvordan vil Han ta Sin Brud? Ved Ordet; ikke ved en ny virksomhet, ikke ved noen teologers idé. Men ifølge Sitt Ord vil Han identifisere Henne. Ikke legg én ting til Det eller ta én ting fra Det nå. La Det være slik det er. Skjønner?

¹⁷⁸ Aftenstiden, Han lovet Han ville åpenbare, gjennom, å åpne disse Syv Segl og vise hva de menighetene der tilbake hadde gått glipp av. I Åpenbaringen 10, og Malakias 4, Lukas 17:30, sa Han at Han ville gjøre det. Nå ikke la oss blande det sammen. La oss holde det rett slik som det.

¹⁷⁹ La meg, i avslutningen . . . Det er omtrent, ganske nær femten minutter til tolv. La meg til avslutning, si dette.

Venner, lytt, i den Herre Jesu Navn! Disse tingene er altfor enkle for dere til ikke å tro Det. Det er for alminnelig for dere til ikke å se Det. Sannelig kan dere se Det! Sannelig kunne verden se Det! Men bare deres . . .

Ikke bli influert av disse nye motene og tingene de har i dag; Jeg bryr meg ikke om hvor gode mennesker de er, hvor oppriktige de er. "Hvis de ikke taler ifølge loven og profetene," sier Bibelen, "er der ikke noe Liv i dem." Skjønner?

¹⁸⁰ David tenkte han hadde rett. Han var oppriktig. De prestene tenkte de gjorde rett. De var oppriktige. Men de unnlot å rådspørre Herren om det. Og hvordan kunne de ha gjort det? Kanskje de sa, "Vi ba igjennom." Men det var ikke Guds måte å gjøre det på. Han lovet at Han ikke ville gjøre noe før Han først åpenbarte det til Sine tjenere profetene. Og der sto Natan rett i blant dem, og de rådspurte han ikke i det hele tatt.

¹⁸¹ Les nå de neste få kapitlene i Krønikeboken der, og dere vil finne det ut. Da David satt i huset, og sa, "Er det riktig," og Natan satt sammen med ham, "at jeg skulle ha, bo under seder, og—og Guds ark i teltene her ute?" Og Natan fant ut, fra Herren, hva han skulle be ham å gjøre.

¹⁸² Og Han hadde gjort feil, så derfor sa Gud, "Fortell Min tjener David at Jeg elsker ham. Jeg ga ham et navn lik store menn på jorda, men Jeg kan ikke la ham gjøre det," se, "han har sviktet Meg. Se, Jeg kan ikke la ham gjøre det. Jeg vil bringe fram en mann, hans sønn, han skal reise opp det evige Guds hus." Og det var David, selvsagt. Hvilken Salomo var et bilde på, men så sviktet han. Ethvert menneske må svikte. Ethvert menneskelig vesen må svikte.

Gud er den eneste Ene som ikke kan svikte. Han kan ikke svikte. Det er en ting som Gud ikke kan gjøre, det er å svikte. Og Gud er Ordet. Og Ordet, uansett om det ser ut for at det vil komme på motsatt måte, vil det bare komme akkurat på måten Ordet sier det.

¹⁸³ Husk nå, dere må følge sesongen, tiden. Ser dere? Og hvilken sesong dere er i, hvilken tid, og stadfeste det, for å se at det er eksakt Sannheten.

¹⁸⁴ Nå ta alle disse nødvendighetene, hele Ordet, alle forbildene, og tingene, og se hvor dere er plassert. Tenk på tiden som vi lever i.

Se tilbake, at nesten en tiendedel av jorda er klar til å falle inn. Vitenskapen sier det. De ser på klokka. For få år siden, ble det sagt, "Det er bare tre minutter nå til midnatt." Kan være et minutt, kan være et halvt minutt nå.

De sier, "Det vil ikke skje i vår generasjon."

¹⁸⁵ "Det kunne skje om fem minutter." Og legg merke til den neste tingen han sa, "Fem år." Jeg har nå aldri sagt det. Han sa det, vitenskapsmannen. De svermer vekk fra California lik fluer. Ser dere? Vel, den dagen da Lot gikk ut av Sodoma, den samme dagen, regnet det ild ned på jorda.

En av disse dagene vil Gud ta vårt Budskap, og vi kommer til å reise herfra. Noe kommer til å skje da, sikkert og visst, når Menigheten er borte, Hans Legeme, Hans Brud.

¹⁸⁶ Nå ønsker jeg å lese et Skriftsted for dere, jeg ønsker at dere skal lese Det sammen med meg. Jeg ønsker at dere skal gå

til 5. Mosebok, avslutningsvis. Jeg tenker at muligens nok har blitt sagt, slik at dere vil forstå. 5. Mosebok 4. Jeg kommer til å lese to steder her.

Og til denne kirken, og til lydbåndene, folk ved lydbåndene og folk på telefonlinjene tvers over nasjonen, jeg ønsker at dere skal lytte virkelig nøye og ikke gå glipp av dette. Dette er den tingen som jeg. . .

5. Mosebok, det 4. kapitlet. Jeg kommer til ta 1. verset. Jeg ønsker å lese det 1. verset, så vil jeg lese det 25. og det 26. verset. Dere kan lese alt sammen når dere kommer hjem; men bare, for å spare tid, så vi kan komme oss ut i tide, fordi vi skal komme tilbake igjen i kveld, om Herren vil. Lytt til denne profeten tale. Han har vært i Guds Nærvær. Han visste hva han talte om. Lytt.

Og nå, Israel, hør på de forskrifter og lover som Jeg lærer dere å holde, for at dere kan få leve og komme inn i og ta i eie det landet som HERREN, deres fedres Gud, gir dere. (Det er bildet på Tusenårsriket.)

Dere skal ikke legge noe til det ord Jeg befaler dere, og ikke trekke noe fra, ("Ikke legg en ting til Det, og ikke ta en ting vekk fra Det. Stopp der, bare si hva Det sier!") så dere kan holde HERREN deres Guds bud som Jeg befaler dere.

Deres øyne har sett det HERREN gjorde... ved Ba'al-Peor: for alle de mennene som fulgte Ba'al-Peor, har Herren din Gud utryddet iblant dere. ("Nå er dere et atskilt folk, ute av de denominasjonene." Skjønner? Ser dere?)

Men dere som klynget dere til HERREN deres Gud, er i live i dag, hver eneste en av dere. ("Dere døde aldri sammen med denominasjon deres. Dere er i live nå, og i Nærværet til Gud.")

Til slutt, ikke gå glipp av dette. 25. verset, nå, da de skal gå inn i landet, se nå hva som skjedde.

Og når du skal bli far til barn og barnebarn, og dere... er blitt gamle i landet, og dere går fram i fordervelse (det er hva som skjedde), og lager... utskårne bildestøtter (noe annet), eller en skikkelse av noe som helst, og dere gjør det som er ondt i HERREN, deres Guds øyne, og egger Ham til vrede: (Lytt!)

Da kaller Jeg på denne dag himlene og jorden til å vitne mot dere, ser dere, at dere snart skal bli utryddet fra det landet, eller stedet, som dere nå drar over Jordan for å ta i eie; deres dager der skal ikke bli mange, men dere skal bli fullstendig ødelagt.

¹⁸⁷ Dette var Moses som talte til Israel, etter at han hadde blitt stadfestet av Gud, ved en Ildstøtte, og visste at han var bevist å

være Guds tjener til å lede dem ut. Og før de gikk inn i landet, før de kom inn, sa Moses, “Nå, ved de ordene som jeg har talt til dere, vil jeg kalle himmelen og jorden til å vitne mot dere. Hvis dere legger én ting til Det eller tar ett Ord fra Det, vil dere ikke få være i det landet Herren Gud gir dere.”

Så sier jeg, i Jesu Kristi Navn! Ikke legg til én ting. Ikke ta, legg deres egne idéer i Det. Si dere bare hva som er sagt på de lydbåndene. Gjør bare nøyaktig hva Herren Gud har befalt dere å gjøre. Ikke legg til Det.

¹⁸⁸ Han har alltid, holdt Sitt løfte til oss. Ethvert løfte som Han har gitt, det har Han holdt. Har Han noen gang fortalt dere hva som ville skje, og skjedde det? Jeg bringer himlene og jorden framfor dere i dag, i en utfordring. Har Gud noen gang sagt noe som Han ikke har oppfylt og gjort nøyaktig hva Han sa Han ville gjøre for oss? Har Han ikke gjort det akkurat på måten Han sa Han ville gjøre det? Det er nøyaktig. Slik vil Han fortsette å gjøre det. Bare ikke legg til Det. Ikke ta i fra Det. Bare tro Det og vandre ydmykt framfor Herren deres Gud, for vi nærmer oss reisen inn i Landet.

Da, vil dere ikke returnere, dere vil ikke komme tilbake til dette slags liv igjen. Dere vil komme tilbake som et udødelig vesen. Dere vil komme, når synden er unngjort, når satan er bundet, og i et tusen år vil du leve på denne jorden som Herren din Gud har gitt dere. “For de saktmodige skal arve jorden.” “Velsignet er han som holder alle Hans bud, så han kan få rett til å gå inn i Byen.” “For utenfor er trollmennene, løgnere, de som driver hor, og hundene. De skal ikke komme inn der.” Men den er bare for de Gjenløste, og for dem som vandrer etter Hans bud.

¹⁸⁹ Ikke ta noen nye ting. De flyr overalt, og der vil være mer enn det som skal komme. Men ikke ta disse nye tingene.

Herren din Gud har erklært for deg hva som er Sannheten. Herren din Gud har stadfestet hva som er Sannheten, ved Sitt Ord og ved Sin Ånd. “Ikke ved kraft, og ikke ved makt, men ved Min Ånd.” Og, Ånden, “Gud søker dem som tilber Ham i Ånd og Sannhet.” “Ditt Ord er Sannheten.” Og Han har grundig stadfestet at Jesus Kristus er den samme i går, i dag og for evig. Han har vist Aftens-sæden for deg. Han har åpenbart Den for deg, i Ordet. Han har bevist Den for deg ved, Sin Ånd.

¹⁹⁰ Prøv aldri å starte en organisasjon. Prøv aldri å bygge på noe annet.

Men forbli ydmyk framfor Herren din Gud, for det ser ut som om portene kanskje åpnes inn til det lovede Landet snart. Så la oss gå inn med sann sang og lovprisning, når Bruden og Brudgommen tar sin plass ved Tronen.

¹⁹¹ Lev ydmykt. Lev kjærlig. Elsk hverandre. La aldri noe komme iblant dere. Hvis du ser noe komme opp i ditt hjerte mot en eller annen, få det ut derfra rett der. La ikke. . .

Og satan vil gjøre sitt beste for å komme iblant dere. Skjønnere? Ikke la det skje. En eller annen glatt-tunget fyr kan komme å prøve og ta dere vekk fra Det. Tror dere de kunne snakke Moses ut av Guds Nærvær, da han hadde stått der og sett Det? Nei, sir. Nei. Vi tar ikke fra Det eller legger til Det. Bare bevare Det på måten Herren har sagt. Vi ønsker ingen denominasjon. Vi ønsker ingen organisasjoner. Vi ønsker ingen ondskap. Vi ønsker ingen strid. Vi ønsker Gud, og Han er Ordet.

La oss nå bøye vårt hode.

¹⁹² O Gud, jeg ser rundt om med åndelig øye, jeg prøver å se hva som skjer. Jeg ser Ditt Ord, måten Det har blitt stadfestet på, måten Det har blitt bevist på; hele veien fra for trettitre år siden, her nede ved elven, hva Du sa. Og her er det, trettitre år senere, og Du gjør nøyaktig hva Du sa. Og Du har gjort akkurat hva Du sa. Herre, må det være utenkelig for oss å prøve å gjøre Det noe mindre eller prøve å gjøre Det noe større; bare bevare Det slik Du har gjort Det, bare vandre ydmykt og følge Deg.

¹⁹³ Disse er de, Herre, som Du har gitt til tjenesten, i tillegg til alle de som sover tvers over nasjonen, rundt om i verden. Kirkegårdene her inneholder mange av de ventende, velsignede hellige. Men det er som det står, "Vi som er i live og forblir skal ikke hindre de som sover. Trompeten vil lyde, de døde skal stå opp først; så vil vi bli tatt opp sammen med dem." Når Guds herlighet vil være på jorda, vil den gjemme Menigheten vekk fra verden. Den vil ikke engang se Den når Den drar.

¹⁹⁴ Far Gud, bevar disse i Dine hender. De er Dine. Jeg ber, Gud, om at vi alltid vil vandre ydmykt framfor Deg. Vi vet ikke hvor lenge. Vi ønsker ikke å vite hvor lenge; det er ikke vår sak. Det er Din sak. Det er ikke vår vilje å vite når Du vil komme. Det er vår vilje, Herre, å være ydmyke til Du virkelig kommer, og vandre med Deg. Det er vårt ønske at Du bare lar Deg Selv bli kjent, nå og da, Far, iblant oss, slik at vi kan se at vi fortsatt vandrer med Deg.

¹⁹⁵ Tilgi oss våre tidligere synder. Led oss og beskytt oss for enhver snare fra djevelen, for fremtiden. Led oss og veiled oss. O Gud vår Far. Tilgi våre synder og hjelp oss til å være Dine barn. Vi er en ringe gruppe mennesker. Vi er utstøtte, av verdens samfunn, av kirkenes denominasjoner.

Vi ser enden. Og vi takker Deg for åndelige syn inn i Ditt Ord, til å se endetiden, for alle disse tingene må komme til den store steiningen fra Himmelen. Hjelp oss, Herre, til ikke å være her den dagen, men til å bli borte i Ditt Nærvær, fløyet bort inn i Din favn.

¹⁹⁶ Helbred de syke og lidende, Herre. Vi ber om at Du i kveld vil gi oss et slikt stort møte, at det ikke må være en svak person i vår midte, på grunn av Ditt Nærvær, Herre.

Må våre hjerter kontinuerlig være rettet mot Deg. Og vi vet, Herre, at penger, eiendom, tingene i verden har ingen betydning, bare helt midlertidig. Alt sammen må gå. Jobbene våre, våre plasser, våre venner, alt må gå. Uansett hvor rike, eller fattige, hvor populære eller upopulære vi er, alt må gå. Men der er bare én ting som vår tilstedeværelse her er sentrert rundt, og det er Jesus Kristus. Så, Gud, la oss legge til side alt som er sekundært, og holde oss til Ham. Og Han er Ordet. Gi det, Herre.

¹⁹⁷ Det stadfestede Ordet for tiden! Det stadfestede Ordet i Moses' dager, var Jesus. Det stadfestede Ordet i Esajas' dager, Elisas, Johannes sine, alle sammen, var Jesus. Og det stadfestede Ordet for i dag er Jesus, den samme i går, i dag, og for evig. Hjelp oss, Herre, å tro det, se det, og vandre i det. Vi—vi ber om det i Jesu navn.

¹⁹⁸ Med våre hoder bøyd, lurur jeg på om det er noen her inne som aldri oppriktig har gjort det ene store, fullt tilstrekkelige. . . Du tror Det, men bare å tro Det er ikke nok.

Jeg tror at min hustru var en god jente. Jeg kjente hennes far, hennes mor. Jeg kjente henne gjennom mange år. Hun vandret et rettskaffent liv. Jeg trodde hun var en god kvinne, men det gjorde henne ikke min. Hun ble aldri min før, hun, jeg aksepterte henne, og hun aksepterte meg.

Nå ønsker Jesus å akseptere deg. Vil ikke du akseptere Ham og bli del av Hans Ord? Hvis du ikke har gjort det, med deres hoder bøyd og deres hjerter bøyd, stoler jeg. . .

¹⁹⁹ Det er ikke plass for et alterkall her. Jeg er uansett ikke så mye for det, likevel. Jeg tror Gud besøker dere rett hvor dere er. Vil du løfte dine hender, og si, "Broder Branham, husk meg i bønn. Jeg ønsker å gjøre det." Gud velsigne dere. "Jeg. . ." Gud velsigne deg. Du store, hender over alt! "Jeg ønsker være lik det." Gud velsigne deg broder. Velsigne deg broder, alle dere rundt om. "Jeg ønsker å bli det." Gud velsigne. . . "Jeg ønsker virkelig å bli det. Jeg—jeg ser det."

Vel nå, se, venn, det kan være lite granne. . . Hvis du ikke er det, så er der noe du har sirklet rundt ved siden av det. Du er så nær til det, du ser på det. Du ser det. Du har sett det i årevis, bevege seg opp. Du ser det blir modent nå. Hvis det betyr alt for oss, og ingenting annet kommer til å bestå foruten Det, hvorfor ikke bare snu ditt hode vekk fra den tingen du har sett på og sentrere deg om Ham? Som alt heretter, livets sentrum, er Ham. Vil du ikke gjøre det, mens vi ber sammen?

²⁰⁰ Kjære Gud, idet hendene til menn, kvinner, gutter, jenter, til og med forkynnere, får sine hender opp. De—de ønsket å—å si at de ønsket å være sentrert rett rundt Herren Jesus, og fortsatt ser det ut som om de ikke kan gjøre det. Der er noe som trekker dem *denne* veien, *den* veien. Det

kan være en denominasjon, det kan være en person, det kan være en synd, det kan være noe de skjuler i sitt hjerte. Jeg vet ikke, Herre. Du vet. Hva enn det er, muligens akkurat nå, Herre, mens Du kaller på andre. . . Du har kalt dem. De er Dine.

Og mens Du kaller dem, må de komme fri av det, den synden som de sitter fast i, som Bibelen sier. “Vend vekk fra den synden som så lett beleirer oss, slik at vi kan løpe med tålmodighet det løpet som er satt framfor oss, å se på. . .” Hva, til vår jobb, til vår denominasjon, til vår tilknytning, til kirkemøtene? “Til Kristus Opphavsmannen og Fullender av den tro vi har i Ham.” Gjør det, Far, for oss i dag, for vi ber om det i Hans Navn og til Hans herlighet.

²⁰¹ Nå er de Dine, Herre. Gjør med dem som Du ser passer. Gjør med oss som Du ser passer. Vi er Dine. I Jesu Navn. Amen.

Jeg elsker Ham, jeg elsker Ham
 Fordi Han elsket meg først
 Og kjøpte min frelse
 På Golgatas tre

²⁰² Har dere glemt middagen? Har dere glemt om barna har det greit, ute i bilen, eller ikke? Har dere glemt alt fra fortiden, og innsett hva dere føler akkurat nå? Det materialiserer seg framfor dere, dag etter dag. Skjønner? La det være sentrum for alt. La resten av tingene forsvinne; de kommer til å forgå, uansett.

Å, bare fortsett å følge etter Ham! Ser dere? Som Elisa fulgte Elias, la oss følge Ham. For vi må bli tatt opp, også, en dag. Vi så Ildvognen som løftet Ham ut av graven. Vi føler Det i blant oss nå. En dag kommer Han til å løsne hestene fra buskene. Vi drar opp. Elsker dere Ham ikke?

Og kjøpte min frelse
 På Golgatas tre.

Å, kan du ikke nesten lukke dine øyne og se Ham henge der ute?

Jeg elsker Ham, (hvem annen kunne jeg
 elske?) jeg elsker Ham
 Fordi Han elsket meg først
 Og kjøpte min frelse
 På Golgatas tre

²⁰³ Hver gang jeg returnerer hjem er noen borte. Jeg kan være vekk i noen få måneder, komme tilbake, og noen er borte. Jeg blir trist hver gang jeg kommer.

Forleden dag, kom en gutt jeg gikk på skolen med, nedover gaten, han sa, “Hallo, Billy.”

²⁰⁴ Jeg så på ham, han pleide å være en kjekk liten fyr, virkelig sort skinnende hår gredd bakover; nå er det så hvitt som snø. Han pleide å være så rank; magen stakk ut som *dette*. Jeg sa, "Hallo, Jim." Jeg så på ham.

Jeg følte i mitt hjerte, jeg tenkte, "Gud, den gutten og jeg, den mannen og jeg, er på samme alder."

Da, visste jeg at mine dager er talte. Jeg vet at det ikke kan vare mye lenger. Jeg ser meg rundt, og tenker, "Hva kan jeg gjøre, Herre? Hjelp meg. Jeg ønsker ikke å gå foran Deg. Jeg ønsker å hold meg rett—rett bak Deg. Led Du an veien." Jeg ser, og tenker, "Femti-seks år gammel, å du store, kan ikke være mye lenger!"

²⁰⁵ Og jeg ser ned, ser min gode venn Bill Dauch sitte der, syttito eller syttitre år gammel. Jeg ser meg rundt, jeg ser barna, at de tenker, "Vel, jeg vil vente til jeg blir så gammel som broder Branham, da vil jeg tenke på det." Skatten min, du vil kanskje aldri oppleve det. Jeg tviler svært mye at du vil oppleve det. Skjønner? Men, tenk bare, hvis broder Bill Dauch lever ut denne dagen, vil han overleve hundervis av femten, seksten år gamle mennesker. De dør hver time.

Så hvilken forskjell gjør det hvilken alder du har! Hva gjør du med tiden du lever i? Hva gjør du for Jesus i denne tid? Ser dere? Å, jeg ønsker å se Ham. Jeg ønsker å se tiden da jeg kikker og ser alle disse gamle legemene forvandlet, se dem "forvandlet i et øyeblikk, i et blink." Hvis det ikke er slik, er vi de tåpeligste blant menneskene; spis, drikk og vær glad, for i morgen vil du dø; se, du er bare lik et dyr, du dør og blir til støv og det er det hele. Men der er en dødelig . . . udødelig sjel som lever i deg, broder. Vi har hørt fra Himmelen. Vi har sett det bevist. Vi vet at Han er, og belønner de som omhyggelig søker Ham.

Nå, lemmer av Kristi Legeme, mens vi synger det igjen, vil jeg at dere bare skal sitte i deres seter og veksle håndtrykk mens vi synger det igjen.

Jeg . . . (bare håndhils på din broder, søster)
Jeg elsker Ham
Fordi . . . (Richard!) . . . meg
Og kjøpte min frelse
På Golgatas tre.

²⁰⁶ Elsker dere Ham? Si, "Amen." [Forsamlingen sier, "Amen."—Red.] Elsker dere Hans Ord? Si, "Amen." ["Amen!"] Elsker dere Hans sak? Si, "Amen." ["Amen!"] Elsker dere Hans legeme? Si, "Amen!" ["Amen."] Da elsker dere hverandre. Amen! Det er rett. "Ved dette vil alle mennesker vite at dere er Mine disipler, når dere har kjærlighet for hverandre."

Nå har jeg lagt mine hender på disse lommeterøklærne, hvis dere må ha dem før kvelden.

²⁰⁷ Jeg kommer til å ha broder Richard Blair. . . Gud besvarte hans bønn, da han og broderen her, ba forleden dag, om å bringe den lille gutten tilbake som sitter iblant oss i dag, som lever, på grunn av deres tro på Gud. Nå vil jeg få ham til å avslutte med et bønnens ord, om bare noen få øyeblikk, så vi kan komme tilbake igjen i kveld.

Akkurat omtrent fem minutter over tolv, etter den klokken. Og jeg ønsker at dere skal komme tilbake i kveld, hvis dere kan, hvis dere er i området. Hvis dere må dra hjem, må Gud være med dere på veien deres, og hjelpe dere, og bevare dere. Hvis dere kan bli, og ønsker å bli, er dere velkomne til å bli. Gud være med dere nå.

Til vi møtes! Til vi møtes!
 Til. . . (la oss løfte våre hender til Ham). . .
 møtes ved Jesu føtter;
 Til vi møtes! Til vi møtes!
 Gud være med deg til vi møtes igjen.

[Broder Branham begynner å nynne *Gud være med dere*—Red.] Det er måten å forlate Guds hus på, under bønn, ydmykt, tillitsfullt til vi møtes igjen i kveld. Hvis ikke, “Gud være med dere til vi møtes igjen!”

La oss bøye våre hoder nå. Broder Blair.

PRØVE Å GJØRE GUD EN TJENESTE

UTEN AT DET ER GUDS VILJE NOR65-0718M

(Trying To Do God A Service Without Being The Will Of God)

Dette budskapet av broder William Marrion Branham som opprinnelig ble talt på engelsk søndag formiddag, den 18. juli 1965, i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., er tatt fra et lydband opptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2015 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
 PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
 P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org